

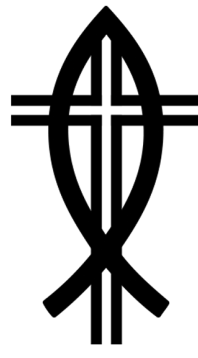
● For private circulation only

Book Post

<https://christianhistoricalsociety.in/>

கிநிஸ்தவ

வரலாற்றுச்

சுவடுகள்

● அக்டோபர் 2025 திசை தெரியாமல் திகைக்காதிருக்க திருச்சபை வரலாறு தெரியவேண்டும் ● விலை : ரூ 60 ● கிதழ் 65

“துன்புறுத்தலின் திருளில்
விதைக்கப்பட்ட விசுவாச விதைகள்,
சீயாகத்தின் கண்ணீரால் வளர்ந்தன.”

டாக்டர் ஜடாவின் கிராமப்புறப் பயணம்

மதுரை மீஷனின் மனிதாபிமானப் பேரூட்டம்

www.christianhistoricalsociety.in

www.christianhistoricalsociety.in

Engage,
enrich &
empower Christian knowledge

கிறிஸ்தவ

வரலாற்றுச் சுவடுகள்

பதீப்பாசீரியர் உரை

கிறிஸ்துவர்களுக்குள் பிரியமான வாசகர்களுக்கு,

நமது ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் அன்பின் வாழ்த்துக்கள். 'பூர்வ நாட்களில் செய்த கிரியைகளை எங்கள் பிதாக்கள் சொல்லக் கேட்டோம்' (சங்கீதம் 44:1) என்ற வேத வசனத்தின் படி இந்த மாத இதழில் பல வரலாற்று பொக்கிஷங்களை நமக்கு சுமந்து வந்திருக்கிறது.

வரலாற்றை அறிவது என்பது வெறும் கடந்த கால நிகழ்வுகளைப் படிப்பது மட்டுமல்ல. அது நமது விசுவாசத்தின் வேர்களைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. நமது முன்னோர்கள் சந்தித்த சவால்களும், அவர்கள் காட்டிய அசைக்க முடியாத விசுவாசமும், தியாகமும் இன்று நாம் எதிர்கொள்ளும் சோதனைகளில் நமக்கு வழிகாட்டியாகவும், உந்துதலாகவும் அமைகின்றன.

இந்த இதழில், கிரேக்க உலகின் தாக்கம் யூத-கிறிஸ்தவ உலகில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள் தொடங்கி, நமது மண்ணில் 'விடிவெள்ளி ஆசிரமத்தை' நிறுவிய செல்வி ஜாய் சாலோமோன் அம்மையாரின் தியாக வாழ்க்கை, பஞ்ச காலங்களில் மதுரை மிஷனரிகள் ஆற்றிய மனிதாபிமானப் பணிகள் என பல வரலாற்றுப் பொக்கிஷங்கள் உங்களுக்காகக் காத்திருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கட்டுரையும், தேவன் தனது பிள்ளைகளை எப்படிக் கரம் பிடித்து நடத்தினார் என்பதற்கான சான்றாகும்.

'திசை தெரியாமல் திகைக்காதீருக்க, திருச்சபை வரலாறு தெரிய வேண்டும்' என்பதே நமது சங்கத்தின் நோக்கம். இந்த வரலாற்றுப் பணியைத் தொடர்ந்து செய்வதற்கு உங்கள் பங்களிப்பு மிகவும் அவசியம். இந்த மாத இதழை வாசிப்பதோடு, உங்கள் நண்பர்களுக்கும், உறவினர்களுக்கும் அறிமுகம் செய்யுங்கள். நமது கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் நூலகம் மற்றும் ஆய்வு மையத்தின் வளர்ச்சிக்காக உங்கள் ஜெபங்களிலும், தாராளமான நன்கொடைகளிலும் எங்களைத் தாங்கும்படி அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

இந்த வரலாற்றுப் பயணம் நம் விசுவாசத்தை வலுப்படுத்தட்டும். கர்த்தர் தாமே உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக.

கிறிஸ்துவின் பணியில்,

பதீப்பாசீரியர்,

Manna Selvakumar

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்

மாத இதழ் 65 | அக்டோபர் 2025

ஆசிரியர்: மன்னா செல்வகுமார்

வடிவமைப்பு: சுஜித் ரெக்ஸ்

வெளியீடு: கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,

கதவு எண்: 2-2-8(4), வடக்குத்தெரு,

பங்களாச் சுரண்டை - 627859,

தென்காசி மாவட்டம், தமிழ்நாடு.

தொலைபேசி: 04633 290401, 91767 80001

மின்னஞ்சல்: christianhistorical@gmail.com

இணையதளம்: www.christianhistoricalsociety.in

சந்தா விபரம்	உள்ளாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்கொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்கொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்கொடை

CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL

A/c Number : 1748 020000 5614

Bank name : Federal Bank

IFSC code: FDRL0001748

+91 9176780001

இது ஒரு வரலாற்றுச் சங்க உறுப்பினர்களுக்கான பதிப்பு, தனிப்பட்ட சுழற்சிக்கு மட்டும், சந்தா விபரங்கள் மற்றும் நன்கொடை அளிக்கும் முறைகள் கடைசிப் பக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கிரேக்க உலகமும் - யூத-கிறிஸ்தவ உலகில் ஏற்பட்ட தாக்கங்கள் (The Greek World - Its Impact on the Judeo - Christian World)

சுவித் வரக்ஸ்

முன்னுரை (Introduction)

உலக வரலாற்றின் மிகப்பெரிய ஆளுமைகளில் ஒருவராக வல்லுனர்களால் குறிப்பிடப்படுகிறார் அலெக்சாண்டர். வேதாகமத்தில் (Bible) குறிப்பிடப்படும் பல நிகழ்வுகளின் பின்னணியில், கிரேக்க-ரோமானிய உலகின் தாக்கம் மிகப்பெரியது என்று வரலாற்று ஆய்வாளர் டேவிட் கார்சன் (David Carson) தனது குறிப்புகளில் தெரிவிக்கிறார். குறிப்பாக, ஆரம்பகால திருச்சபையின் (Early Church) வளர்ச்சியில் கிரேக்க கலாச்சாரத்தின் செல்வாக்கு மிக முக்கியமானது என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

மாசிடோனியாவிலிருந்து (Macedonia) தொடங்கி, இந்தியா வரை பரந்து விரிந்த அலெக்சாண்டரின் பேரரசு, வெறும் ஆட்சி மாற்றத்தை மட்டுமல்லாமல், ஒரு முழுமையான கலாச்சார மாற்றத்தையும் உருவாக்கியது. இந்த கலாச்சார மாற்றம், பின்னாளில் 'ஹெலனிஸ்டிக் காலம்' (Hellenistic Period) என அழைக்கப்பட்டது. கிழக்கு நாடுகளில் வாழ்ந்த யூத விசுவாசிகள் மத்தியில் இந்த மாற்றம் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. சிலர் இந்த மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர், மற்றவர்கள் எதிர்த்தனர். இந்த எதிர்ப்பு, பின்னாளில் மக்காபியர் புரட்சியாக (Maccabean Revolt) வெடித்தது.

இந்த ஆய்வில், அலெக்சாண்டரின் பேரரசு எவ்வாறு உருவானது, அது எவ்வாறு பரவியது, மற்றும் அதன் தாக்கம் எவ்வாறு வேதாகம காலத்தை (Biblical Era) மாற்றியமைத்தது என்பதை விரிவாக காண்போம். மேலும், இந்த வரலாற்று நிகழ்வுகள் எவ்வாறு ஆரம்பகால திருச்சபையின் வளர்ச்சியை

வடிவமைத்தன என்பதையும் ஆராய்வோம். வல்லுனர்களின் கருத்துப்படி, இந்த காலகட்டத்தை புரிந்துகொள்வது, பின்னாளில் உருவான கிறிஸ்தவ சபையின் வளர்ச்சியை புரிந்துகொள்ள மிகவும் முக்கியமானது. குறிப்பாக, திருச்சபை (Church) எவ்வாறு பல்வேறு கலாச்சாரங்களுடன் உரையாடியது என்பதை புரிந்துகொள்ள இது உதவுகிறது.

மாசிடோனிய பேரரசின் தோற்றம் (Rise of Macedonian Empire)

வல்லுனர்களின் ஆய்வுகளின்படி, மாசிடோனியா (Macedonia) என்ற கிரேக்க நாட்டின் வடக்கே அமைந்திருந்தது என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. பண்டைய வரலாற்றாசிரியர் ஹெரோடோட்டஸ் (Herodotus) தனது குறிப்புகளில், மாசிடோனியர்கள் கிரேக்கர்களாக கருதப்படவில்லை என்று குறிப்பிடுகிறார்.

ஏதென்ஸ் (Athens) நகர வல்லுனர்களால் எழுதப்பட்ட பதிவுகளில், மாசிடோனியர்களுக்கும் கிரேக்கர்களுக்கும் இடையிலான உறவு சிக்கலானதாக இருந்தது என விவரிக்கப்படுகிறது. மாசிடோனியர்கள் தங்களை கிரேக்க கலாச்சாரத்தின் ஒரு பகுதியாகவே கருதினர், ஆனால் கிரேக்கர்கள் அவர்களை வெளியாட்களாகவே பார்த்தனர்.

பண்டைய வரலாற்று ஆசிரியர் துசிடேடஸ் (Thucydides) கூற்றுப்படி, கிரேக்க நகர-அரசுகள் ஜனநாயகம் அல்லது சிறுகுழு ஆட்சி முறையைக் கொண்டிருந்தன. ஆனால் மாசிடோனியா ஒரு முடியாட்சி நாடாக இருந்தது என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

எனினும், வரலாற்று ஆய்வாளர் பொலிபியஸ்

(Polybius) குறிப்பிடுவது போல, இரு நாட்டு மக்களும் ஒரே தெய்வங்களை வழிபட்டனர். அவர்களின் சமய சடங்குகளும், தத்துவ சிந்தனைகளும் பெரும்பாலும் ஒத்திருந்தன என்று அவரது பதிவுகளில் காணப்படுகிறது.

மாசிடோனிய பேரரசின் வளர்ச்சியில் திருப்புமுனையாக அமைந்தது, அவர்களின் இராணுவ பலம் என்று வரலாற்றாசிரியர் அரியன் (Arrian) குறிப்பிடுகிறார். குறிப்பாக, குதிரைப்படை பயன்பாடு மற்றும் நவீன போர் உத்திகள் மூலம் அவர்கள் தங்கள் எல்லைகளை விரிவுபடுத்தினர்.

பேராயர் யூசீபியஸ் (Bishop Eusebius) தனது திருச்சபை வரலாற்றில் குறிப்பிடுவது போல, இந்த காலகட்டத்தில் உருவான அரசியல் மற்றும் கலாச்சார மாற்றங்கள், பின்னாளில் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் (Christian Faith) பரவலுக்கு ஒரு முக்கிய அடித்தளமாக அமைந்தது.

கிரேக்க மொழி மற்றும் கலாச்சாரம் பரவியதால், பின்னாளில் வேதாகமம் (Bible) கிரேக்க மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது என்று வரலாற்று ஆசிரியர் ஜோசீபஸ் (Josephus) குறிப்பிடுகிறார். இது செப்துவஜின்ட் (Septuagint) என்று அழைக்கப்பட்டது.

இவ்வாறாக, மாசிடோனிய பேரரசின் எழுச்சி, வெறும் அரசியல் மாற்றத்தை மட்டுமல்லாமல், ஆவிக்குரிய (Spiritual) மற்றும் கலாச்சார மாற்றங்களையும் கொண்டு வந்தது என்பது வல்லுனர்களால் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

பிலிப் இரண்டாம் மன்னரின் ஆட்சி (Reign of Philip II)

மாசிடோனியாவின் (Macedonia) வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய திருப்புமுனையாக பிலிப் இரண்டாம் மன்னரின் ஆட்சி அமைந்தது என்று வரலாற்றாசிரியர் துசிடேட்ஸ் (Thucydides) தனது குறிப்புகளில் தெரிவிக்கிறார். வரலாற்று ஆய்வாளர் டெமோஸ்தனீஸ் (Demosthenes) கூற்றுப்படி, பிலிப் தனது சகோதரரின் மகனை கொன்று விட்டு அரியணையை கைப்பற்றினார். அவரது முதல் நடவடிக்கையாக, வடக்கில் இருந்த பழங்குடி மக்களை வென்றார் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

பிலிப்பின் ஆட்சியில், மாசிடோனிய இராணுவத்தில் பெரும் மாற்றங்கள் கொண்டு வரப்பட்டதாக வல்லுனர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். குறிப்பாக, பாலன்க்ஸ் (Phalanx) என்ற போர் முறையை மேம்படுத்தினார். இது நீண்ட ஈட்டிகளுடன் கூடிய அணிவகுப்பு முறையாகும். கி.மு. 338-ல் நடந்த சாரோனியா (Chaeronea) போரில், பிலிப் ஏதென்னை (Athens) வென்றார். இப்போரில் அவரது பதினாறு வயது மகன் அலெக்சாண்டர் குதிரைப்படைக்கு தலைமை தாங்கினார் என்று வரலாற்றாசிரியர் புளூட்டார்க் (Plutarch) குறிப்பிடுகிறார்.

வல்லுனர்களின் கூற்றுப்படி, பிலிப் தன்னை கிரேக்க நாட்டின் மன்னர் என அழைத்துக் கொள்ளவில்லை. மாறாக, ஹெலனிஸ்டிக் கூட்டமைப்பின் (Hellenistic League) தலைவர் என்றே அழைத்துக் கொண்டார். இது அவரது அரசியல் புத்திசாலித்தனத்தை காட்டுகிறது. ஆனால், பிலிப்பின் சோகமான முடிவு குறித்து வரலாற்றாசிரியர் டயோடோரஸ் (Di-

odorus) விவரிக்கிறார். அவர் ஒரு மாசிடோனிய பெண்ணை திருமணம் செய்த பிறகு, அலெக்சாண்டரின் வாரிசு உரிமை கேள்விக்குரியானது. இதனால் தந்தைக்கும் மகனுக்கும் இடையே பிளவு ஏற்பட்டது. இறுதியாக, ஒரு விருந்து நிகழ்வின் போது, பிலிப் தனது முன்னாள் காதலரால் கொல்லப்பட்டார் என்று வரலாற்று ஆசிரியர் ஜஸ்டின் (Justin) குறிப்பிடுகிறார். சிலர் இந்த கொலையில் அலெக்சாண்டருக்கு தொடர்பு இருந்திருக்கலாம் என சந்தேகிக்கின்றனர்.

வேதாகம வல்லுனர்கள் கருத்துப்படி, பிலிப்பின் ஆட்சி காலத்தில் உருவான கிரேக்க கலாச்சாரத்தின் பரவல், பின்னாளில் யூத மக்களின் வாழ்வில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இது ஹெலனிஸ்டிக் யூதர்கள் (Hellenistic Jews) என்ற புதிய பிரிவின் தோற்றத்திற்கு வழிவகுத்தது.

அலெக்சாண்டரின் எழுச்சி (Rise of Alexander)

மாசிடோனியாவின் (Macedonia) வரலாற்றில் புதிய அத்தியாயம் ஒன்று தொடங்கியது என்று வரலாற்று ஆய்வாளர் அரியன் (Arrian) தனது குறிப்புகளில் விவரிக்கிறார். பிலிப் இரண்டாம் மன்னரின் மறைவிற்குப் பிறகு, அவரது மகன் அலெக்சாண்டர் வெறும் இருபது வயதில் அரியணை ஏறினார். அலெக்சாண்டரின் தாயார் ஒலிம்பியாஸ் (Olympias) பற்றி வரலாற்றாசிரியர் புளூட்டார்க் (Plutarch) தனது பதிவுகளில் விவரிக்கிறார். அவர் டயோனிசஸ் (Dionysus) கடவுளின் வழிபாட்டில் ஈடுபட்டவர் என்றும், பாம்புகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

வல்லுனர்கள் கூற்றுப்படி, அலெக்சாண்டரின் ஆசிரியராக இருந்த அரிஸ்டாட்டில் (Aristotle), அவருக்கு கிரேக்க தத்துவம், அரசியல் மற்றும் இலக்கியம் ஆகியவற்றில் பயிற்சி அளித்தார். இந்த கல்வி, பின்னாளில் அவரது ஆட்சி முறையில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. டேனியல் புல்லர் (Rev. Daniel Fuller) தனது ஆய்வுகளில், அலெக்சாண்டரின் படையெடுப்புகள் தேவனின் (God) திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது என்று குறிப்பிடுகிறார். ஏனெனில், இதன் மூலம் கிரேக்க மொழியும் கலாச்சாரமும் பரவியது, இது பின்னாளில் சுவிசேஷம் பரவுவதற்கு வழிவகுத்தது.

பேரரசின் விரிவாக்கத்திற்காக, அலெக்சாண்டர் குதிரைப்படையை (Cavalry) பெரிதும் நம்பினார் என்று வரலாற்றாசிரியர் கர்டியஸ் ரூபஸ் (Curtius Rufus) குறிப்பிடுகிறார். பாரசீக பேரரசை (Persian Empire) வென்ற பிறகு, அவர் கிழக்கு நாடுகளின் உடை மற்றும் பழக்க வழக்கங்களை ஏற்றுக்கொண்டார். சிவா (Siwa) நகரில் உள்ள ஜீயஸ் (Zeus) கோவிலில், அலெக்சாண்டர் ஜீயஸின் மகனாக அறிவிக்கப்பட்டதாக வரலாற்று ஆசிரியர் டயோடோரஸ் (Diodorus) குறிப்பிடுகிறார். இது அவரது ஆட்சியில் தெய்வீக தன்மையை ஏற்படுத்தியது.

அலெக்சாண்டரின் படை இந்தியாவை நோக்கி முன்னேறியது, ஆனால் வீரர்களின் எதிர்ப்பால் அவர் திரும்ப வேண்டியதாயிற்று என்று வல்லுனர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். அவரது இளம் வயதிலேயே, முப்பத்து மூன்றாம் வயதில்

பாபிலோனில் (Babylon) மரணமடைந்தார். அலெக்சாண்டரின் மறைவுக்குப் பின், அவரது பேரரசு பல பகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டது. தொலேமி (Ptolemy) எகிப்தையும், செல்யூகஸ் (Seleucus) சிரியாவையும் ஆண்டனர். இந்த பிரிவினை பின்னாளில் யூத மக்களின் வரலாற்றில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

கிரேக்க-பார்பீக மோதல்கள் (Greek-Persian Conflicts)

வரலாற்று ஆசிரியர் ஹெரோடோட்டஸ் (Herodotus) தனது பதிவுகளில், அலெக்சாண்டரின் பார்பீக படையெடுப்பு ஒரு பழைய பகையின் தொடர்ச்சியாக இருந்தது என்று குறிப்பிடுகிறார். கிரேக்கர்களும் பார்பீகர்களும் நூற்றாண்டுகளாக பகைமையுடன் இருந்தனர். டாரியஸ் மூன்றாம் மன்னர் (Darius III) தலைமையிலான பார்பீக படையுடன் முதல் மோதல் நடந்ததாக வல்லுனர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். இந்த போரில் கிரேக்க குதிரைப்படை முக்கிய பங்கு வகித்தது.

வரலாற்றாசிரியர் அரியன் (Arrian) கூற்றுப்படி, அலெக்சாண்டரின் குதிரைப்படை உத்தி பார்பீக படையை திகைக்க வைத்தது. இளம் வயதிலேயே அவர் காட்டிய போர்த்திறன் அனைவரையும் வியக்க வைத்தது என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. பார்பீக மன்னர் டாரியஸ் கொல்லப்பட்ட பிறகு, அலெக்சாண்டர் தன்னை ஆசியாவின் அதிபதியாக அறிவித்ததாக வரலாற்று ஆய்வாளர் கர்டியஸ் ரூபஸ் (Curtius Rufus) தெரிவிக்கிறார். அவர் பார்பீக அரசு உடையையும், பழக்க வழக்கங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டார்.

வேதாகம வல்லுனர்கள் கருத்துப்படி, இந்த வெற்றி யூத மக்களின் வாழ்வில் பெரும் மாற்றத்தை கொண்டு வந்தது. தானியேல் தீர்க்கதரிசியின் (Prophet Daniel) தரிசனங்களில் குறிப்பிடப்பட்ட நான்காவது ராஜ்யமாக இது கருதப்படுகிறது. கீழ்க்கு நாடுகளை ஆண்ட பார்பீக மன்னர்கள், யூத விசுவாசிகளுக்கு சுதந்திரம் அளித்திருந்தனர். ஆனால் அலெக்சாண்டரின் வெற்றிக்குப் பிறகு, கிரேக்க கலாச்சாரம் அவர்கள் மீது திணிக்கப்பட்டது என்று ஜேம்ஸ் மோண்ட்கோமரி (James Montgomery) குறிப்பிடுகிறார்.

அலெக்சாண்டரின் பார்பீக வெற்றி, வெறும் இராணுவ வெற்றியாக மட்டும் இல்லாமல், கலாச்சார மாற்றத்தின் தொடக்கமாகவும் அமைந்தது. இது பின்னாளில் ரோமானியப் பேரரசின் (Roman Empire) எழுச்சிக்கும் வழிவகுத்தது.

அலெக்சாண்டரின் பேரரசு விரிவாக்கம் (Alexander's Imperial Expansion)

வரலாற்று ஆசிரியர் புளூட்டார்க் (Plutarch) தனது பதிவுகளில், அலெக்சாண்டரின் பேரரசு விரிவாக்கம் உலக வரலாற்றில் முன்னெப்போதும் இல்லாத வேகத்தில் நடந்தது என்று குறிப்பிடுகிறார். மாசிடோனியாவிலிருந்து (Macedonia) இந்தியா வரை அவரது ஆட்சி பரவியது. பேராயர் யூசீபியஸ் (Bishop Eusebius) கூற்றுப்படி, இந்த விரிவாக்கம் தெய்வீக திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. ஏனெனில் இதன் மூலம் கிரேக்க மொழி பரவியது, இது பின்னாளில் சுவீசேஷம் பரவுவதற்கு உதவியது.

வல்லுனர்கள் குறிப்பிடுவது போல, ஒவ்வொரு வெற்றி

கொண்ட பகுதியிலும் அலெக்சாண்டர் புதிய நகரங்களை உருவாக்கினார். அவற்றில் பல அலெக்சாண்டிரியா (Alexandria) என்றே பெயரிடப்பட்டன. எகிப்தில் (Egypt) உள்ள அலெக்சாண்டிரியா மிகவும் புகழ்பெற்றதாக இருந்தது. எகிப்தில், அலெக்சாண்டர் பரோவாக (Pharaoh) முடிசூட்டப்பட்டதாக வரலாற்றாசிரியர் அரியன் (Arrian) குறிப்பிடுகிறார். இது அவரது அதிகாரத்திற்கு தெய்வீக அங்கீகாரத்தை அளித்தது.

ஒவ்வொரு வெற்றி கொண்ட நாட்டிலும், உள்ளூர் மக்களின் பழக்க வழக்கங்களை மதித்து நடந்ததாக வரலாற்று ஆய்வாளர் கர்டியஸ் ரூபஸ் (Curtius Rufus) தெரிவிக்கிறார். ஆனால் அதே நேரத்தில், கிரேக்க கலாச்சாரத்தையும் பரப்பினார். வேதாகம வல்லுனர்கள் கருத்துப்படி, எருசலேமுக்கு (Jerusalem) வந்தபோது, அலெக்சாண்டர் யூத ஆசாரியர்களை மதித்து நடந்தார். அவர்களின் வழிபாட்டு முறைகளை மாற்ற முயற்சிக்கவில்லை. இந்த விரிவாக்கத்தின் போது, கிரேக்க மொழி பொது மொழியாக (Koine Greek) மாறியது என்று வல்லுனர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். இது பின்னாளில் புதிய ஏற்பாடு (New Testament) எழுதப்பட்ட மொழியாக மாறியது.

அலெக்சாண்டரின் இறுதி இலக்காக இந்தியா இருந்தது. ஆனால் அவரது படை வீரர்கள் மேலும் முன்னேற மறுத்ததால், அவர் திரும்ப வேண்டியதாயிற்று என்று வரலாற்றாசிரியர் டையோடோரஸ் (Diodorus) குறிப்பிடுகிறார்.

ஹெலனிஸ்டிக் காலத்தின் தாக்கம் (Impact of Hellenistic Period)

வரலாற்று ஆய்வாளர் பொலியியஸ் (Polybius) கூற்றுப்படி, அலெக்சாண்டரின் மறைவுக்குப் பின் அவரது பேரரசு பல பகுதிகளாக பிரிந்தது. இந்த காலகட்டம் ஹெலனிஸ்டிக் காலம் என அழைக்கப்படுகிறது.

வல்லுனர்கள் குறிப்பிடுவது போல, இந்த காலகட்டத்தில் மூன்று முக்கிய ராஜ்யங்கள் உருவானது:

1. தொலேமி (Ptolemy) வம்சம் எகிப்தை ஆண்டது
2. செல்யூகஸ் (Seleucus) வம்சம் சிரியாவை ஆண்டது
3. ஆண்டிகோனஸ் (Antigonos) வம்சம் மாசிடோனியாவை ஆண்டது

எப்பிபேனியஸ் (Epiphanius) தனது குறிப்புகளில், இந்த காலத்தில் யூத மக்கள் மத்தியில் இரண்டு பிரிவுகள் உருவானதாக கூறுகிறார்:

1. ஹெலனிஸ்டிக் யூதர்கள் - கிரேக்க கலாச்சாரத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள்
2. பாரம்பரிய யூதர்கள் - தங்கள் பழைய பழக்க வழக்கங்களை பின்பற்றியவர்கள்

வேதத்தை வாசிப்பவர்கள் (Bible Readers) மத்தியில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டதாக வல்லுனர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். வேதாகமம் (Bible) கிரேக்க மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இது செப்துவாஜின்ட் (Septuagint) என அழைக்கப்பட்டது.

அலெக்சாண்டிரியாவில் (Alexandria) உருவான யூத

கல்வி மையம், கிரேக்க தத்துவத்தையும் யூத மதத்தையும் இணைக்க முயன்றதாக வரலாற்றாசிரியர் ஜோசீபஸ் (Josephus) குறிப்பிடுகிறார். பிலோ (Philo) போன்ற அறிஞர்கள் இதில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர்.

இந்த காலகட்டத்தில் உருவான கலாச்சார மாற்றங்கள், பின்னாளில் ஆரம்பகால திருச்சபையின் (Early Church) வளர்ச்சியில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது என்று பேராயர் (Bishop) அத்தனேசியஸ் (Athanasius) குறிப்பிடுகிறார்.

கிரேக்க தத்துவமும், யூத வேத போதனைகளும் கலந்த புதிய சிந்தனை முறை உருவானது. இது உலகத்திற்குரிய (Worldly) மற்றும் ஆவிக்குரிய (Spiritual) விஷயங்களை இணைக்க முயன்றது.

யூத மக்களின் கலாச்சார மோதல்கள் (Jewish Cultural Conflicts)

சீர்திருத்த திருச்சபையினர் (Protestants) மத்தியில் பிரபலமான வரலாற்று ஆசிரியர் பிலிப் ஷாப் (Philip Schaff) கூற்றுப்படி, ஹெலனிஸ்டிக் காலத்தில் யூத மக்கள் மத்தியில் பெரும் கலாச்சார மோதல்கள் ஏற்பட்டன.

வல்லுனர்கள் குறிப்பிடுவது போல, செல்யுகல் வம்சத்தின் ஆட்சியின் கீழ் எருசலேம் (Jerusalem) வந்த போது, அங்கு இரு தரப்பினரிடையே மோதல்கள் தீவிரமடைந்தன:

1. ஹெலனிஸ்டிக் யூதர்கள் - கிரேக்க கலாச்சாரத்தை ஆதரித்தவர்கள்
2. பாரம்பரிய யூதர்கள் - மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தை பின்பற்றியவர்கள்

அந்தியோகஸ் நான்காம் எபிபானஸ் (Antiochus IV Epiphanes) காலத்தில், யூத விசுவாசிகள் மீது கடும் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டதாக வரலாற்றாசிரியர் ஜோசீபஸ் (Josephus) குறிப்பிடுகிறார்:

1. ஆலயத்தில் பன்றி பலி செலுத்தப்பட்டது
2. வேதாகமத்தை (Bible) படிப்பது தடை செய்யப்பட்டது
3. விருத்தசேதனம் தடை செய்யப்பட்டது

இந்த காலத்தில் சில யூத மத குருக்கள் கிரேக்க பெயர்களை ஏற்றுக்கொண்டனர். உதாரணமாக, யோசுவா என்ற பெயரை ஜேசன் (Jason) என மாற்றிக்கொண்டனர்.

சினகாகுகளில் கூட பிளவுகள் ஏற்பட்டன. சில ஆலயங்கள் கிரேக்க முறைப்படி மாற்றப்பட்டன, மற்றவை பாரம்பரிய முறையை கடைபிடித்தன என்று வல்லுனர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

இந்த மோதல்கள் இறுதியில் மக்காபியர் புரட்சிக்கு (Maccabean Revolt) வழிவகுத்தது. மத்தித்தியாஸ் (Mattathias) என்ற ஆசாரியரும் அவரது மகன்களும் இந்த புரட்சிக்கு தலைமை தாங்கினர்.

மக்காபியர் புரட்சி (Maccabean Revolt)

வரலாற்று ஆசிரியர் ஜோசீபஸ் (Josephus) தனது குறிப்புகளில், கி.மு. 168-ல் தொடங்கிய மக்காபியர் புரட்சி, யூத

மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தின் முக்கிய திருப்புமுனையாக இருந்தது என்று குறிப்பிடுகிறார்.

வல்லுனர்கள் கூற்றுப்படி, இந்த புரட்சிக்கான காரணங்கள்:

1. அந்தியோகஸ் நான்காம் எபிபானஸ் (Antiochus IV Epiphanes) யூத மதத்தை தடை செய்தார்
2. ஆலயத்தில் பன்றி பலி செலுத்தப்பட்டது
3. கிரேக்கதெய்வங்களுக்கு பலியிடக்கூடாதுயப்படுத்தப்பட்டனர்

எப்பிபேனியஸ் (Epiphanius) விவரிப்பது போல, மத்தித்தியாஸ் (Mattathias) என்ற ஆசாரியர் தனது ஐந்து மகன்களுடன் புரட்சியை தொடங்கினார். அவரது மகன் யூதா மக்காபியஸ் (Judah Maccabeus) தலைமையில் இந்த புரட்சி வெற்றி பெற்றது.

வரலாற்றாசிரியர் டயோடோரஸ் (Diodorus) குறிப்பிடுவது போல, மக்காபியர்கள் கிரேக்க படைகளை எதிர்த்து கெரில்லா போர் முறையை பின்பற்றினர்:

1. மலைப்பகுதிகளில் மறைந்திருந்து தாக்குதல்
2. இரவு நேர தாக்குதல்கள்
3. சிறு குழுக்களாக பிரிந்து தாக்குதல்

வேதாகம வல்லுனர்கள் கருத்துப்படி, மக்காபியர்களின் வெற்றி பின்வரும் விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது:

1. ஆலயம் சுத்திகரிக்கப்பட்டது
2. யூத மத சுதந்திரம் மீண்டும் கிடைத்தது
3. ஹனுக்கா (Hanukkah) பண்டிகை தொடங்கப்பட்டது

பேராயர் (Bishop) அத்தனேசியஸ் (Athanasius) கூற்றுப்படி, இந்த புரட்சியின் வெற்றி யூத விசுவாச பிரமாணத்தை (Creed) காப்பாற்றியது. அதே நேரத்தில், கிரேக்க மொழியும் கலாச்சாரமும் முற்றிலும் நிராகரிக்கப்படவில்லை.

இந்த புரட்சியின் விளைவாக உருவான ஹஸ்மோனிய வம்சம் (Hasmonean Dynasty), பின்னர் ரோமானியர்கள் வரும் வரை எருசலேமை (Jerusalem) ஆண்டது என்று வரலாற்றாசிரியர் புளூட்டார்க் (Plutarch) குறிப்பிடுகிறார்.

இந்த புரட்சியின் நினைவாக கொண்டாடப்படும் ஹனுக்கா பண்டிகை, எண்ணெய் கலயத்தின் அற்புதத்தை நினைவுகூருகிறது. ஒரு நாள் எண்ணெய் எட்டு நாட்கள் எரிந்ததாக நம்பப்படுகிறது.

வல்லுனர்கள் கருத்துப்படி, மக்காபியர் புரட்சியின் வெற்றி பின்னாளில் மேசியா நம்பிக்கையை (Messianic Hope) வலுப்படுத்தியது. தேவனின் (God) விடுதலை தங்களுக்காக காத்திருக்கிறது என்ற நம்பிக்கை யூத மக்கள் மத்தியில் வளர்ந்தது.

ஆரம்பகால திருச்சபையின் மீதான தாக்கம் (Impact on Early Church)

வல்லுனர்களால் குறிப்பிடப்படுவது போல, கிரேக்க-ரோமானிய உலகம் ஆரம்பகால திருச்சபையை (Early Church) பல வழிகளில் பாதித்தது. பெரும்பாலான நேரங்களில்

இது ரோமானிய காலத்தின் தாக்கம் போலவே பார்க்கப்பட்டது.

கிரேக்க உலகின் விரிவாக்கம், குறிப்பாக கிரேக்க மொழியின் பரவல், புதிய ஏற்பாட்டின் எழுத்து மொழியை நிர்ணயித்தது. வேதாகம வல்லுனர்கள் கூற்றுப்படி, புதிய ஏற்பாடு கொய்னே கிரேக்க (Koine Greek) மொழியில் எழுதப்பட்டதற்கு அலெக்சாண்டரின் பேரரசு விரிவாக்கமே காரணம்.

அப்போஸ்தலர் நடபடிகளில் (Acts of the Apostles) குறிப்பிடப்படும் ஆரம்பகால திருச்சபையின் முதல் உதவி குருவானவர்கள் (Deacons) நியமனத்தில், ஹெலனிஸ்டிக் யூதர்களுக்கும் எபிரெய யூதர்களுக்கும் இடையிலான பிரச்சனைகள் வெளிப்படுகின்றன. ஹெலனிஸ்டிக் யூத விதவைகள் தினசரி உணவு விநியோகத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டதாக குறைகள் எழுந்தன.

இந்த கலாச்சார மோதல்கள், பின்னாளில் திருச்சபையின் வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகித்தன. ஹெலனிஸ்டிக் யூதர்களும், பாரம்பரிய யூதர்களும் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தை (Christian Faith) வெவ்வேறு கண்ணோட்டங்களில் புரிந்து கொண்டனர்.

இந்த வரலாற்று பின்னணி, திருச்சபை எவ்வாறு பல்வேறு கலாச்சாரங்களுடன் உரையாடியது என்பதை புரிந்து கொள்ள உதவுகிறது. கிரேக்க கலாச்சாரத்தின் தாக்கம், திருச்சபையின் வளர்ச்சியில் தவிர்க்க முடியாத ஒரு அங்கமாக மாறியது.

முடிவுரை (Conclusion)

வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கூற்றுப்படி, அலெக்சாண்டரின் பேரரசு விரிவாக்கம் வெறும் அரசியல் மாற்றமாக மட்டும் இல்லாமல், ஒரு முக்கியமான கலாச்சார மாற்றத்தையும் கொண்டு வந்தது. கிரேக்க கலாச்சாரமும் மொழியும் கீழ்க்கு நாடுகளில் பரவியதால், யூத விசுவாசிகள் மத்தியில் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. சிலர் இந்த மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர், மற்றவர்கள் எதிர்த்தனர். இந்த எதிர்ப்பு மக்காபியர் புரட்சியாக வெடித்தது.

செப்துவஜின்ட் (Septuagint) மொழிபெயர்ப்பு, யூத மக்களிடையே கிரேக்க மொழியின் செல்வாக்கை காட்டுகிறது. இது பின்னாளில் புதிய ஏற்பாடு கிரேக்க மொழியில் எழுதப்படுவதற்கு வழிவகுத்தது. ஆரம்பகால திருச்சபையின் (Early Church) வளர்ச்சியில், இந்த கலாச்சார மோதல்களின் தாக்கம் தெளிவாக தெரிகிறது. ஹெலனிஸ்டிக் யூதர்களும், பாரம்பரிய யூதர்களும் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தை வெவ்வேறு கண்ணோட்டங்களில் புரிந்து கொண்டனர்.

கிரேக்க-ரோமானிய உலகின் தாக்கம், திருச்சபையின் வளர்ச்சியில் தவிர்க்க முடியாத ஒரு அங்கமாக மாறியது. இது சபையின் அமைப்பு முறை, போதனைகள், மற்றும் கலாச்சார பரிமாற்றங்களில் தெளிவாக தெரிகிறது. இவ்வாறாக, அலெக்சாண்டரின் காலத்தில் தொடங்கிய கலாச்சார மாற்றங்கள், இன்றைய கிறிஸ்தவ உலகையும் வடிவமைத்துள்ளன என்பதை வரலாற்று ஆதாரங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

மாத அிய்விதழ் சந்தா வியரம்

சந்தா வியரம்	உள்ளாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்கொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்கொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்கொடை

வங்கி வியரம்

Name: **CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL**

A/c Number : **1748 020000 5614**

Bank name : **Federal Bank**

IFSC code: **FDRL0001748**

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

மாத அிய்விதழை நீங்கள்

தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்ள

G-Pay மூலம் நன்கொடை செலுத்த

90420 15221 என்ற எண்ணுக்கு செலுத்தவும்

காசோலை மற்றும் வரைவோலை செலுத்த

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

(**CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL**)

என்ற பெயரில் எடுக்கவும்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,

கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,

பங்களாச் சுரண்டை-627859,

தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)

04633 290401, 91767 80001

மன்னா செல்வகுமார்

விடிவெள்ளி ஆச்சிரமத்தின் தூண் - செல்வி ஜாய் சாலோமோன் அம்மையாரின் தியாக வரலாறு

இந்திய கிறிஸ்தவ வரலாற்றில், ஆச்சிரம உழியம் என்பது தனித்துவமான மற்றும் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய ஒரு திருப்பணியாகும். மேலைநாட்டு வசதிகளையும், நகர்ப்புற வாழ்க்கையையும் துறந்து, தொலைதூர கிராமங்களில்

தங்கி, மக்களின் ஆன்மீக, சமூக, கல்வி மற்றும் சுகாதாரத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காகத் தங்களையே அர்ப்பணித்த தியாகிகளின் கதைகள் ஏராளம். அந்த வரிசையில், திருநெல்வேலி திருமண்டலத்தின் வடக்குப் பகுதியில் அமைந்த சாயமலை கிராமத்தில், 'விடிவெள்ளி ஆச்சிரமம்' என்ற தீபத்தை

ஏற்றிவைத்த இரு பெண்மணிகளில் ஒருவரான செல்வி ஜாய் சாலோமோன் அம்மையாரின் வாழ்க்கை, ஒரு தியாகத்தின் காவியமாகும்.

ஜாய் சாலோமோனின் பின்னணியும் இறை அழைப்பும்

ஜாய் சாலோமோன் அம்மையார், M.A. L.T (22.08.1887- 25.10.1967) பட்டம் பெற்ற ஒரு உயர் கல்விமான். பாளையங்கோட்டையில் உள்ள புகழ்பெற்ற சாரா டக்கர் கல்லூரியில் பல ஆண்டுகள் பேராசிரியையாகப் பணியாற்றியவர். சக பேராசிரியர்கள் மற்றும் மாணவிகளால் பெரிதும் மதிக்கப்பட்ட ஒரு சிறப்பான வாழ்க்கையை அவர் வாழ்ந்து வந்தார். அதே கல்லூரியில் பணியாற்றிய இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த செல்வி மியூரியல் பிராஸ்ட் அம்மையாருடன் அவருக்கு நெருங்கிய நட்பு ஏற்பட்டது.

இருவரும் வசதியான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தாலும், தங்கள் வாழ்வின் நோக்கம் இதுவல்ல என்பதை உணர்ந்தனர்.

கிறிஸ்துவின் அன்பை வார்த்தைகளால் மட்டும் போதிக்காமல், தங்கள் வாழ்க்கையின் மூலம் பின்தங்கிய கிராமப்புற மக்களுக்கு வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்ற ஆழமான இறை அழைப்பை உணர்ந்தனர். இந்தத் தீர்மானத்தை ஜாய் அம்மையார் தன் தந்தையிடம் தெரிவித்தபோது, அவர், 'கல்வி கற்றுக்கொடுக்க M.A. பட்டதாரிகள்தானா வேண்டும்? நீங்கள் பணம் கொடுத்து நல்ல ஊழியர்களை அனுப்பலாமே?' என்று கேட்டார். அதற்கு ஜாய் அம்மையார், 'அப்பா, பாடம் யார் வேண்டுமானாலும் நடத்தலாம். ஆனால் நாங்கள் எங்கள் அன்பான வாழ்க்கையால் இயேசுவைக் காட்ட விரும்புகிறோம். எங்களுக்காக ஜெபியுங்கள்' என்று உறுதியுடன் பதிலளித்தார். இந்த உரையாடல், அவர்களின் அர்ப்பணிப்பின் ஆழத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

விடிவெள்ளி ஆச்சிரமத்தின் தோற்றம் (1932)

• **இடம் தேர்வு:** வட திருநெல்வேலிப் பகுதி அப்போது ஆன்மீக வளர்ச்சியில் மிகவும் பின்தங்கியிருந்தது. அக்காலத்தில் தேசாந்திரப் பிரசங்கக் குழுவின் தலைவராக இருந்த கனம். எஸ். சி. நீல் ஐயர், சாயமலை கிராமத்தை ஆசிரமப் பணிக்கு ஏற்ற இடமாகப் பரிந்துரைத்தார். சாயமலை என்பது சரியான சாலை வசதிகளோ, போக்குவரத்து வசதிகளோ இல்லாத, சுற்றிலும் காடுகளும் குன்றுகளும் நிறைந்த ஒரு பின்தங்கிய கிராமம்.

• **ஆரம்பம்:** 1932-ம் ஆண்டு, ஜூன் 11-ம் தேதி, பரிசுத்த பன்னாவின் திருநாளன்று, ஜாய் சாலோமோன் மற்றும் மியூரியல் பிராஸ்ட் ஆகிய இருவரும் தங்கள் கல்லூரிப் பணியை முழுமையாகத் துறந்து, சாயமலை கிராமத்தில் காலடி வைத்தனர். அவர்களின் இந்தத் தியாகப் பயணத்திற்கு, அக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த திரு. P. C. தலைவர் என்பவர் தனது பங்களாவை 20 ஆண்டுகள் வாடகையின்றி வழங்கிப் பேருதவி செய்தார்.

ஆச்சிரமத்தின் பன்முகப் பணிகள்

விடிவெள்ளி ஆச்சிரமத்தின் பணி என்பது வெறும் மதப் பிரச்சாரம் மட்டுமல்ல; அது மக்களின் முழுமையான வளர்ச்சியை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு முழுமையான பணியாகும்.

1. **கல்விப் பணி:** எழுதப் படிக்கத் தெரியாத அம்மக்களிடையே கல்வி ஒளியை ஏற்ற, ஆரம்பப் பள்ளிகளை நிறுவினர். பெரியவர்களுக்கு இரவுப் பள்ளிகளை நடத்தினர். திறமையான மாணவர்களை அடையாளம் கண்டு, அவர்களை வெளியூர்களில் உள்ள உயர்தரப் பள்ளிகளுக்கும் கல்லூரிகளுக்கும் அனுப்பிப் படிக்க வைத்தனர்.

2. **மருத்துவ சேவை:** ஆரம்பத்தில் மியூரியல் பிராஸ்ட் அம்மையார் முதல்தவி செய்துவந்தார். பின்னர், டாக்டர் லீலா தம்பித்துரை, டாக்டர் சாந்தா பிலிப் போன்றோர் அங்கு வந்து மருத்துவப் பணியை விரிவுபடுத்தினர். நோயுற்ற உடல்களைக் குணமாக்குவது கிறிஸ்துவின் அன்பைக் காட்டுவதற்கான ஒரு வழியாக அமைந்தது.

3. **ஆன்மீக வளர்ச்சி:** மக்களின் ஆவி, ஆத்துமா, சரீரம் மூன்றையும் பேணிக்காப்பதே அவர்களின் நோக்கமாக இருந்தது. தினசரி ஜெபங்கள், ஆராதனைகள் நடத்தப்பட்டன.

பின்னர், அனைவரின் ஒத்துழைப்புடன் ஓர் அழகான ஆலயம் கட்டப்பட்டது. அது இன்றுவரை அவர்களின் தியாகத்தின் சின்னமாக நிற்கிறது.

4. சமுதாய மேம்பாடு: பெண்களையும்

குழந்தைகளையும் ஒன்றுகூட்டி, அவர்களுக்கு சுகாதாரத்தையும், குடும்ப நிர்வாகத்தையும் கற்றுக்கொடுத்தனர். அவர்களின் பணி, சாயமலை வட்டாரத்தில் ஒரு சமூக மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டது.

சவால்களும் மரபும்

நகர்ப்புற வசதிகளை விட்டு, அடிப்படை வசதிகள் கூட இல்லாத ஒரு கிராமத்தில் வாழ்வது மிகப்பெரிய சவால். ஆனால், ஜாய் சாலோமோன் அம்மையார் அதை ஒரு தியாகமாக ஏற்றுக்கொண்டார்.

• **இலக்கியப் பங்களிப்பு:** தனது அனுபவங்களையும், ஆசிரமத்தின் வரலாற்றையும், மியூரியல் பிராஸ்ட் அம்மையாரின் தியாகத்தையும் பதிவுசெய்யும் விதமாக, 1963-ல் 'சாயமலைத் திருவிளக்கு' என்ற அற்புதமான நூலை எழுதினார். இந்த நூல், ஆசிரமத்தின் வரலாற்றை அறிந்துகொள்ள ஒரு முக்கிய ஆவணமாகத் திகழ்கிறது. (கடந்த இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தால் மறுபதிப்பு செய்யப்பட்டு பேராயர் அம்மா அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது)

• **இறுதிக் காலம்:** 1961-ல் மியூரியல் பிராஸ்ட் அம்மையார் இறந்த பிறகு, ஜாய் அம்மையார் பாளையங்கோட்டைக்கு வந்து தங்கி, 25.10.1967-ல் கர்த்தருக்குள் நித்திரை அடைந்தார்.

அவர்கள் மறைவுக்குப் பிறகு, ஆசிரமத்தின் செயல்பாடுகளில் தொய்வு ஏற்பட்டது. நிதி ஆதாரங்கள் குறைந்தன. இந்தச் சூழ்நிலையில், 1975-ல் விடிவெள்ளி ஆச்சிரமம் இந்திய மிஷனரி சங்கத்தின் (IMS) பொறுப்பில் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இதன் மூலம், ஜாய் சாலோமோன் ஏற்றிவைத்த விளக்கு அணையாமல் தொடர்ந்து ஒளி வீச வழிவகை செய்யப்பட்டது.

முடிவுரை

செல்வி ஜாய் சாலோமோன் அம்மையாரின் வாழ்க்கை, விசுவாசம் என்பது வார்த்தைகளில் அல்ல, செயல்களிலேயே வெளிப்படுகிறது என்பதற்கு ஒரு மிகச்சிறந்த உதாரணம். ஓர் உயர் கல்விமான், தன்னுடைய அறிவையும், ஆற்றலையும், வாழ்வையுமே பின்தங்கிய மக்களுக்காக அர்ப்பணித்த அவரின் கதை, இன்றைய தலைமுறைக்கு ஒரு பெரிய உந்துசக்தியாக அமைகிறது. அவர் ஒரு பேராசிரியை மட்டுமல்ல, அன்பினால் மக்களை வழிநடத்திய ஒரு தாய், தியாகத்தினால் வழிகாட்டிய ஒரு தலைவர், நம்பிக்கையின் ஒளியாகத் திகழ்ந்த ஒரு 'விடிவெள்ளி'. அவரின் தியாகமும் அர்ப்பணிப்பும் சாயமலை மண்ணில் மட்டுமல்ல, வாசிப்போர் உள்ளங்களிலும் என்டென்றும் நிலைத்திருக்கும். இம்மாதம் அவர்களின் பிறந்த நாள் வருவதால் அவருடைய நினைவிடத்தை தேடி வரலாற்றுச் சங்க ஆய்வாளர் இரயில் ரவி அண்ணன் தலைமையில் சாம்பவரவடகரை சேகர தலைவர் அருள்திரு. ஆ ஜெபரத்தினம் அவர்களும் நானும் சென்று (மன்னா செல்வகுமார்) அவருடைய நினைவிடத்தை பார்த்தோம்.

தீருவிதாங்கூர் மலை ஆரான்கள் மத்தியில் கிறிஸ்தவத்தின் உதயம்: விரிவான ஆய்வு

மனீனா செல்வகுமார்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் தென்னிந்தியாவில் நடைபெற்ற கிறிஸ்தவ மிஷனரிப் பணிகளின் வளர்ச்சி குறித்த மிக முக்கியத் தகவல்களைத் 'சர்ச் மிஷனரி இயக்கம்' தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அதன் பணிகளில் மிகக் குறிப்பிடத்தக்க பகுதிகளில் ஒன்று, தீருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தின் கிழக்கு மலைப்பகுதிகளில் வசித்த 'ஆரான்' (Araan) பழங்குடியின மக்கள் மத்தியில் கிறிஸ்தவம் பரவிய விதத்தைப் பற்றிய விரிவான பதிவாகும். இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை, அந்த ஆவணத்தின் அடிப்படையில் ஆரான் மக்களின் சமூகச் சூழல், கிறிஸ்தவத்தை அவர்கள் நாடியதற்கான காரணங்கள் மற்றும் அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட மாற்றங்களை விரிவாக ஆராய்கிறது.

சமூகப் பின்னணியும் முதல் அழைப்பும்

ஆரான் மக்கள், தீருவிதாங்கூருக்கும் தீருநெல்வேலிக்கும் இடையே அமைந்துள்ள மலைப்பகுதிகளில், வெளி உலகத் தொடர்பின்றி வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் பிராமணியம் சார்ந்த மதங்களையோ அல்லது வேறு பெரிய மதங்களையோ பின்பற்றவில்லை; மாறாக, தங்களுக்கெனத் தனித்துவமான ஆவி வழிபாட்டு முறைகளைக் (demoniacal forms of idolatry) கொண்டிருந்தனர்.

அவர்களின் வாழ்க்கையில் மிகப்பெரிய சவாலாக இருந்தது, சமவெளிப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த நில உரிமையாளர்கள், வரி வசூலிப்பவர்கள் மற்றும் பிற அதிகார வர்க்கத்தினரின் ஒடுக்குமுறையாகும். இவர்களால் ஆரான் மக்கள் தொடர்ந்து சுரண்டப்பட்டும், ஏமாற்றப்பட்டும் வந்தனர். இந்தச் சூழலில்தான், கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஆதரவாகச் செயல்படுவதையும், அவர்களுக்குக் கல்வியையும் பாதுகாப்பையும் வழங்குவதையும் பற்றி அவர்கள் கேள்விப்பட்டனர். கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவுவதன் மூலம் தங்களைச் சுரண்டும் சக்திகளிடமிருந்து விடுதலை பெறலாம் என்றும், தங்களுக்கு நீதி கிடைக்கும் என்றும் அவர்கள் உறுதியாக நம்பினர். இதுவே அவர்கள் மிஷனரிகளைத் தேடிச் செல்வதற்கான முதன்மைக் காரணமாக அமைந்தது.

போதகர் செப்டிமஸ் ஹாப்ஸின் முதல் பயணம் (ஆகஸ்ட் 1851)

ஆரான் மக்களின் அழைப்பை ஏற்று, அவர்களைச் சந்திக்கச் சென்ற முதல் மிஷனரி போதகர் செப்டிமஸ் ஹாப்ஸ் (Rev. Septimus Hobbs) ஆவார். ஆகஸ்ட் 1851-ல், அவர் கல்லுப்பாறை (Kallupara) என்ற இடத்திலிருந்து ஒரு புராட்டஸ்டன்ட் சிரியன் கிறிஸ்தவரை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு

தனது கடினமான மலைப்பயணத்தைத் தொடங்கினார்.

அடர்ந்த காடுகளுக்குள் பல தடைகளைத் தாண்டி அவர் ஆரான் கிராமத்தை அடைந்தபோது, மக்கள் அவரை மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் வரவேற்றனர். சந்திப்பின்போது, ஒரு கிராமத் தலைவர் கூறிய வார்த்தைகள் அவர்களின் நோக்கத்தைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தியது:

'நாங்கள் எங்கள் மதத்தை மாற்றிக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். எங்களின் பொருள்கள் சுரண்டப்படுகின்றன. சமவெளி மக்கள் எங்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். நீங்கள் எங்களுக்கு ஒரு ஆசிரியரை அனுப்பினால், நாங்கள் அவருடைய ஆலோசனைகளைக் கேட்டு நடப்போம்.'

அவர்கள் வெறும் ஆன்மிக விடுதலைக்காக மட்டும் வரவில்லை, மாறாக சமூக நீதிக்காகவும், சுரண்டலிலிருந்து விடுபடவும் ஒரு வழியைத் தேடி வந்தனர். அவர்களின் நேர்மையையும், ஆர்வத்தையும் கண்ட போதகர் ஹாப்ஸ், அவர்களுக்கு உதவுவதாக உறுதியளித்துத் திரும்பினார்.

போதகர் ஹென்றி பேக்கர் ஜூனியர் வரலாறும், சபையின் உருவாக்கமும் (ஜனவரி 1852)

போதகர் ஹாப்ஸின் வருகையைத் தொடர்ந்து, அப்பகுதியில் மிஷனரிப் பணிகளை முன்னெடுக்கும் பொறுப்பு போதகர் ஹென்றி பேக்கர் ஜூனியரிடம் (Rev. Henry Baker, jun.) ஒப்படைக்கப்பட்டது. ஜனவரி 1852-ல், அவர் திரு. ஜார்ஜ் பேக்கர் (Mr. George Baker) மற்றும் போதகர் ஜே. ஜான்சன் (Rev. J. Johnson) ஆகியோருடன் ஆரான் கிராமங்களுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார்.

அவர் அங்கு கண்ட காட்சி அவரை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியது. மிஷனரிகளின் வருகைக்காகக் காத்திருக்காமல், ஆரான் மக்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து தங்களின் பழைய வழிபாட்டுச் சின்னங்களையும், இடங்களையும் அழித்துவிட்டு, ஜெபம் செய்வதற்காகச் சிறிய வீடுகளை (prayer-houses) கட்டியிருந்தனர். அவர்களின் இந்த தன்னிச்சையான மாற்றம், அவர்கள் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்க எவ்வளவு தீவிரமாக இருந்தனர் என்பதைக் காட்டியது.

இந்தப் பயணத்தின்போது, அசாப்பியன் (Assappian) என்ற இடத்தில் ஒரு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வு நடைபெற்றது. அங்கு, 20 ஆண்கள், பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் திருமுழுக்கு (ஞானஸ்நானம்) பெற்று, முதல் ஆரான் கிறிஸ்தவ சபையை உருவாக்கினார். அவர்களின் பக்தி, கேள்விகளுக்கு அவர்கள் அளித்த ஆழமான பதில்கள் மற்றும் அவர்களின் உற்சாகம் ஆகியவை போதகர் பேக்கரை வெகுவாகக் கவர்ந்தன.

வளர்ச்சியும் சமூக மாற்றங்களும் (டிசம்பர் 1852)

டிசம்பர் 1852-ல், போதகர் பேக்கர் மீண்டும் அப்பகுதிக்குச் சென்று ஐந்து வாரங்கள் தங்கியிருந்தார். குறுகிய காலத்திற்குள் ஏற்பட்டிருந்த வளர்ச்சி பிரமிக்கத்தக்கதாக இருந்தது.

• சபையின் வளர்ச்சி: கிறிஸ்தவர்களாக மாறியவர்களின்

எண்ணிக்கை 250-ஐத் தாண்டியது. அசாப்பியனைத் தொடர்ந்து மாலா (Māla), வேலானி (Velani), மற்றும் சோகன்ஸ் (Chogans) போன்ற பல புதிய கிராமங்களிலும் சபைகள் உருவாகின. அசாப்பியன் கிராமத்தில் ஒரு நிரந்தர தேவாலயம் மற்றும் பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதற்கான திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டன.

• சின்னம்மையும் நவீன மருத்துவமும்: அந்த ஆண்டு,

மலைப்பகுதிகளில் சின்னம்மை நோய் வேகமாகப் பரவியது. மற்ற கிராம மக்கள் நோய்க்குப் பயந்து தங்கள் வீடுகளை விட்டு ஓடியபோது, கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுக்கொண்ட ஆரான் மக்கள் மட்டும் தங்கள் கிராமங்களிலேயே தைரியமாகத் தங்கியிருந்தனர். போதகர் பேக்கரின் ஆலோசனையின் பேரில், அவர்கள் அனைவரும் தடுப்பூசி போட்டுக்கொண்டனர். இதன் விளைவாக, ஒருவர் கூட நோயால் பாதிக்கப்படவில்லை. இந்த நிகழ்வு, அவர்களின் புதிய நம்பிக்கையை மேலும் வலுப்படுத்தியதுடன், நவீன மருத்துவத்தின் நன்மைகளையும் அவர்களுக்கு உணர்த்தியது.

• நில உரிமையும் அரசின் தலையீடும்: அசாப்பியனில்

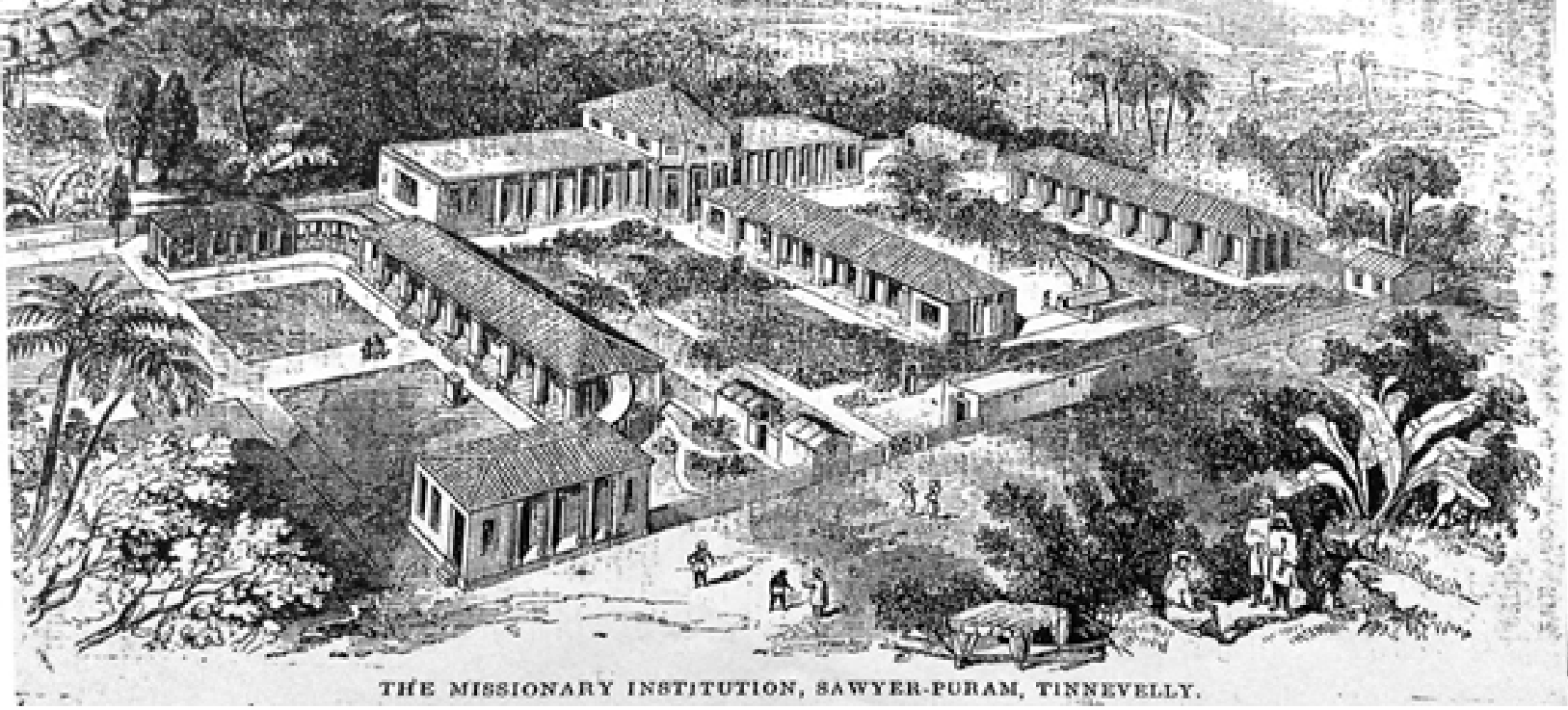
தேவாலயம் கட்ட அவர்கள் நிலத்தைச் சீரமைத்தபோது, உள்ளூர் அரசு அதிகாரி (Cirkar officer) ஒருவர் அதற்குத் தடை விதித்தார். உடனே போதகர் பேக்கர் தலையிட்டு, அரசின் உயர் அதிகாரிகளிடம் முறையிட்டார். அதன் விளைவாக, தேவாலயம் கட்டும் பணிக்கு அனுமதி கிடைத்தது. இந்த நிகழ்வு, மிஷனரிகள் தங்களின் பாதுகாவலர்கள் என்ற நம்பிக்கையை ஆரான் மக்கள் மத்தியில் ஆழமாக விதைத்தது.

• மக்களின் ஈடுபாடும் அர்ப்பணிப்பும்: ஆரான் மக்கள்,

மிஷனரிப் பணிகளுக்காகத் தங்களின் விளைச்சலிலிருந்து முதல் பங்கைக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தனர். தங்களுக்குக் கற்பிக்க ஆசிரியர்கள் வேண்டும் என்று அவர்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்தினர். அவர்களின் ஆர்வம் எவ்வளவு இருக்கு?, போதகர் பேக்கர் அவர்களிடம் இருந்து விடைபெறும்போது, 'ஐயா, எங்களை விட்டுப் போகாதீர்கள். எங்களுடன் தங்கி எங்களுக்குக் கற்றுக்கொடுங்கள்,' என்று மன்றாடியதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

திருவிதாங்கூர் மலை ஆரான்கள் மத்தியில் கிறிஸ்தவம் பரவியது, மட்டும் ஆன்மிக மாற்றமாக மட்டும் இருக்கவில்லை. அது ஒரு ஆழமான சமூக-அரசியல் விடுதலையின் தொடக்கமாக அமைந்தது. சமவெளி மக்களின் சுரண்டலிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளவும், கல்வி மற்றும் நவீன மருத்துவத்தின் மூலம் தங்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ளவும் கிறிஸ்தவம் ஒரு சக்திவாய்ந்த கருவியாக அவர்களுக்கு உதவியது. ஆரான் மக்கள் சுயமாக முன்வந்து வழிபாட்டு இடங்களை அமைத்ததும், புதிய நம்பிக்கையைத் தீவிரமாகப் பின்பற்றியதும், அவர்களின் பங்களிப்பு எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதை அது தெளிவாகக் கூறுகிறது. இந்த வரலாற்றுப் பதிவுகள், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஒடுக்கப்பட்ட ஒரு சமூகத்தின் எழுச்சிக்கும், தங்களின் உரிமைகளுக்கான தேடலுக்கும் ஒரு அரிய சான்றாகத் திகழ்கிறது.

Sawyerpuram Seminary (Old Photo)

மன்னா செல்வகுமார்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும், இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் திருநெல்வேலி மண்டலத்தில் கிறிஸ்தவ சமயப் பணியாற்றிய முக்கிய மிஷனரிகளில் ஒருவராக அருள்திரு ஆர்தர் ஜோசப் கார்டன் திகழ்கிறார். இங்கிலாந்தின் கென்ட் மாகாணத்தில் 1863-ல் பிறந்த இவர், கேன்டர்பரி செயின்ட் அகஸ்டின் மிஷனரி கல்லூரியில் பயிற்சி பெற்று, 1890-ல் சென்னைக்கு மிஷனரியாக வந்தார். தஞ்சாவூரில் தனது ஆரம்ப காலப் பணியைத் தொடங்கிய அவர், 1893-ல் சாயர்புரம் மிஷனுக்கு மாற்றப்பட்டார். 1909 வரை சுமார் 16 ஆண்டுகள் அவர் ஆற்றிய பணி, சாயர்புரம் சேகரத்தின் வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது. இக்கட்டுரை, கார்டனின் தலைமைத்துவம், அவர் செயல்படுத்திய சீர்திருத்தங்கள், அவர் சந்தித்த சவால்கள் மற்றும் அவரது பணியின் நீடித்த தாக்கம் ஆகியவற்றை விரிவாக பார்ப்போம்.

சாயர்புரம் சேகரத்தின் அப்போதைய நிலை (1893)

கார்டன் பொறுப்பேற்றபோது, சாயர்புரம் சேகரம் நிர்வாக ரீதியாகவும் ஆன்மீக ரீதியாகவும் பல்வேறு சவால்களை எதிர்கொண்டிருந்தது. அவருக்கு முன்பாக அருள்திரு சாலமோன், அருள்திரு கோயில்பிள்ளை மற்றும் அருள்திரு பிச்சமுத்து போன்றோர் குருவானவர்களாகப் பணியாற்றி வந்தனர். கார்டன் வந்தபோது, சாயர்புரம் சேகரத்தின் குருவாக அருள்திரு P. சாலமோனும், செபஸ்தியாபுரம் வெளிச்சபைகளின் பொறுப்பாளராக அருள்திரு D. பாக்கியநாதனும், இடையன்காடு பாஸ்டிரேட் குருவாக அருள்திரு G. பிச்சமுத்துவும் இருந்தனர்.

1893-ஆம் ஆண்டின் புள்ளிவிவரங்களின்படி, சேகரத்தில் 31 சபைகளும், 4 குருமார்களும், 2 உபதேசிமார்களும் இருந்தனர். மொத்த கிறிஸ்தவர்களின் எண்ணிக்கை 2416 ஆகவும், நற்கருணை பெறுவோர் 639

ஆகவும், வேதபாட வகுப்புகளில் பங்கேற்றோர் 514 ஆகவும் இருந்தனர். இருப்பினும், செபஸ்தியாபுரம் போன்ற பகுதிகளில் 1854-ல் தொடங்கிய சாதியப் பிரிவினைகள் சபையின் ஒற்றுமைக்கு பெரும் சவாலாகத் தொடர்ந்தன.

கார்டனின் சீர்திருத்தங்களுக்கும் முக்கியப் பணிகளுக்கும்

கார்டனின் பதவிக்காலம் முழுவதும் நிர்வாகத் திறமை, ஆன்மீக வளர்ச்சி மற்றும் கட்டமைப்பு மேம்பாடு ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துவதாக அமைந்தது.

1. சபை ஊழியர்களுக்கான பயிற்சி

கார்டன், சபைஊழியர்களின் திறனை மேம்படுத்துவதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டினார். உபதேசிமார்களின் போதனாத்திறன் குறைவாக இருப்பதை உணர்ந்த அவர், வாரந்தோறும் சனிக்கிழமைகளில் சாயர்புரத்தில் அனைத்து ஊழியர்களுக்கும் சிறப்புப் பயிற்சி வகுப்புகளை நடத்தினார். இந்தப் பயிற்சியில், சபை ஊழியக்கலை (Pastoral Theology), போதனாமுறை, பிரசங்கத் தயாரிப்பு மற்றும் ஆராதனை ஒழுங்குகள் போன்றவை கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டன. இதன் மூலம் ஊழியர்களின் திறமை மேம்பட்டதுடன், சபை மக்களுக்கும் தரமான ஆன்மீகப் போதனைகள் கிடைத்தன.

2. ஆலயக் கட்டுமானம் மற்றும் மருத்துவமனைப் பணி

சிதிலமடைந்திருந்த ஆலயங்களைப் புதுப்பிப்பதிலும், புதிய ஆலயங்களைக் கட்டுவதிலும் கார்டன் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். 40 ஆண்டுகளாகப் பாழடைந்திருந்த அகரம் கிராமத்து ஆலயத்தைக் கட்டி முடித்து, 1893-ல் அர்ச்சித்தார். அவரது முயற்சியால், சாயர்புரம் மருத்துவமனை ஒடுகளால் வேயப்பட்ட அழகிய கட்டிடமாக உருப்பெற்றது. இதற்கான நிதியை S.P.C.K. சங்கத்திடமிருந்தும், உள்ளூர் மக்களிடமிருந்தும் திரட்டினார். அக்காலத்தில், பக்தியுள்ள வைத்தியரான ஜோசப் திரசர் ஆற்றிய மருத்துவப் பணி குறிப்பிடத்தக்கது.

3. சுவிசேஷப் பணியும் சபை வளர்ச்சியும்

சுவிசேஷப் பணியை வலுப்படுத்த, ஒரு பிரசங்கியாரை நியமித்து கிராமங்களில் பணியாற்ற அனுப்பினார். இதன் விளைவாக, உமாக்காடு போன்ற பகுதிகளில் புதிய சபைகள் தோன்றின. பல குடும்பங்கள், குறிப்பாக சாலமோன் மற்றும் சிலுவைமுத்து என்பவர்களின் குடும்பங்கள், ஞானஸ்நானம் பெற்று கிறிஸ்தவ சமயத்தில் இணைந்தன. 1900-ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட 'சாயர்புரம் நெசவுத்தொழிலாளர் சுவிசேஷச் சங்கம்' போன்ற அமைப்புகள், சுவிசேஷப் பணியை மக்கள் இயக்கமாக மாற்றின.

4. நிதி நிர்வாகமும் வாரியப்பணர்வும்

சாயர்புரம், புதுக்கோட்டை மற்றும் தூத்துக்குடி ஆகிய மூன்று சேகரங்களையும் ஒருங்கே நிர்வகித்த கார்டன், நிதிநிலையில் வெளிப்படத்தன்மையைப் பேணினார். சபை மக்கள் தங்கள் காணிக்கைகளை மனமுவந்து அளிக்கவும், அதன் மூலம் சபை தற்சார்பு அடையவும் ஊக்கப்படுத்தினார்.

முக்கிய நிகழ்வுகள்

S.P.G. சங்கத்தின் இருநூற்றாண்டு விழா (1901)

1901-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் S.P.G. சங்கத்தின் இருநூற்றாண்டு விழா சாயர்புரத்தில் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. திருநெல்வேலி ஆதீனத்தின் முதல் அத்தியட்சரான எஸ். மோர்லி ஆண்டகை இவ்விழாவில் கலந்துகொண்டார். சுமார் 5000 கிறிஸ்தவர்கள் திரண்டிருந்தனர். இந்த விழாவிடக்காக 3500 பேர் அமரக்கூடிய பிரம்மாண்டமான பந்தல் அமைக்கப்பட்டது. இவ்விழா, 'பாண்டிய நாட்டு S.P.G சபை தனது அத்தியட்சருக்கு இருநூற்றாண்டு நிறைவு விழா வரவேற்பளிக்கிறது' என்ற பதாகையுடன் கோலாகலமாக நடைபெற்றது.

சவால்கள்

கார்டனின் பதவிக்காலத்தில் சபைகள் வளர்ச்சியடைந்தபோதிலும், பல சவால்களையும் அவர் எதிர்கொண்டார். குறிப்பாக, செபஸ்தியாபுரம் பாஸ்டிரேட்டில் நிலவிய சாதியப் பாகுபாடுகள் சபை ஒற்றுமையைக் குலைத்தன. 1854-ல் ஏற்பட்ட இப்பிரிவினை, 1893-லும் தொடர்ந்து நீடித்தது. இதனால் பலர் சபையை விட்டு விலகிச் சென்றனர். மேலும், பஞ்ச காலத்தில் கிறிஸ்தவ சமயத்தில் இணைந்த பலர், சூழ்நிலைகள் மாறியதும் மீண்டும் பழைய மதத்திற்கே திரும்பியது பெரும் பின்னடைவாக அமைந்தது.

இறுதிக்காலமும் மரபும்

தொடர்ச்சியான உழைப்பாலும், ஓய்வற்ற பயணங்களாலும் கார்டனின் உடல்நிலை பாதிக்கப்பட்டது. 1909-ல் நோய்வாய்ப்பட்ட அவர், அதே ஆண்டு ஜூன் 11-ஆம் தேதி தனது 46-வது வயதில் காலமானார். அவரது மரணம், சாயர்புரம் சேகர மக்களுக்குப் பேரிழப்பாக அமைந்தது. அவரது உடல், அவர் விரும்பியபடியே, அவர் பணியாற்றிய மக்களிடையே சாயர்புரம் கல்லறைத் தோட்டத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

அவரது நினைவைப் போற்றும் வகையில், சின்னையாபுரம் சபை மக்கள் தங்கள் ஆலயத்திற்கு 'கார்டன் ஞாபகார்த்த ஆலயம்' என்று பெயரிட்டனர்.

முடிவுரை

அருள்திரு ஆர்தர் ஜோசப் கார்டன், ஒரு மிஷனரியாக மட்டுமல்லாமல், ஒரு சிறந்த நிர்வாகியாக, தொலைநோக்குப் பார்வை கொண்ட தலைவராக, மற்றும் மக்கள் மீது அக்கறைகொண்ட ஆன்மீக வழிகாட்டியாக விளங்கினார். அவரது 16 ஆண்டுகாலப் பணி, சாயர்புரம் சேகரத்தின் வளர்ச்சிக்கான உறுதியான அடித்தளத்தை அமைத்தது. ஊழியர் பயிற்சி, ஆலயக் கட்டுமானம், மருத்துவப் பணி மற்றும் சுவிசேஷப் பணி ஆகியவற்றில் அவர் ஏற்படுத்திய தாக்கம் இன்றும் அப்பகுதியில் நிலைத்திருக்கிறது. அவரது வாழ்க்கை, அர்ப்பணிப்புள்ள ஒரு கிறிஸ்தவப் பணியாளரின் சிறந்த உதாரணமாகத் திகழ்கிறது.

திருநெல்வேலி மிஷன்: ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பயணம்-22 செப்டம்பர்

மிஷன் வரலாற்றுச் சுற்றுப்பயணமாக ஒருங்கிணைந்த திருநெல்வேலி பகுதிகளில் இறைப்பணியாற்றிய மிஷனரிகள் நினைவிடங்களையும் அவர்கள் உருவாக்கிய பணித்தளங்களையும், ஆலயங்களையும், இன்றைக்கு இருக்கும் திருச்சபை வளர்ச்சிப் பணிகளையும் பார்வையிடுவதற்கு தென்னிந்திய திருச்சபை கர்நாடக மத்திய திருமண்டலம் இம்மானுவேல் சர்ச் (Emmanuel Church Bangalore) திருச்சபையின் மூப்பர்கள் மற்றும் தன்னார்வலர் அடங்கிய குழுவினர் சுமார் 55 பேர் சேகர தலைவர் அருள்திரு.தபித்தாள் ஐயரவர்கள் தலைமையிலும் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பாளர் அருள்திரு. ஜெபராஜ் அவர்கள் தலைமையில் (22.09.2025) காலை இரயில் மூலமாக திருநெல்வேலி வந்து இறங்கினர். பின்னர் அவர்களுக்கு நம்முடைய இந்திய மிஷனரி சங்கம் திருநெல்வேலியில் உள்ள தலைமை அலுவலகத்தில் அவர்களுக்கு காலை உணவு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. நம்முடைய இந்திய மிஷனரி சங்க காரியதரிசி அருள்திரு இம்மானுவேல் பொன்னுதுரை ஐயா அவர்களை அனைவருக்கும் சங்க வரலாற்றை பகிர்ந்து கொண்டு ஜெபித்து அனுப்பினார்கள்.

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் சார்பில் அனைவரையும் வரவேற்று அங்கிருந்து பரி திருத்துவ பேராலயம் சென்றோம் அங்கு பேராலயத் குருவானவர் அருள்திரு. தர்மதுரை ஐயரவர்கள் பேராலய வரலாற்றை பகிர்ந்து கொண்டு வாழ்த்தினார்கள். பின்னர் அங்கிருந்து நெல்லை திருச்சபை உருவாக காரணமாக இருந்த குளோரிந்தாள் ஆலயம், நினைவிடம், அங்கு விதைக்கப்பட்ட மிஷனரிகள் ஆற்றிய பணிகளையும் நினைவு கூர்ந்தோம். குறிப்பாக சாயர்புரம் உருவாக காரணமாக இருந்த சாமுவேல் சாயர் அவர்கள் நினைவிடம் பார்த்தோம். பாளையங்கோட்டையில் உள்ள மில்பரி லைன் ஆலயத்தில் உள்ள பேராயர். சார்ஜென்ட் மற்றும் வேதாகம மொழிபெயப்பு பணி செய்த கனம். ஹென்றி பவர் நினைவிடம் மற்ற மிஷனரிகளின் நினைவிடங்களையும், அவர்கள் செய்த பணிகளையும் நினைவு கூர்ந்தோம்.

பின்னர் அங்கிருந்து திராவிடம் என்ற இனத்துக்கு மூல முகவரி தந்த திராவிட ஒப்பிலக்கண தந்தை பேராயர் கால்டுவெல் அவர்களின் நினைவிடமான இடையன்குடி சென்றோம். வரலாற்றை தெரிந்து கொண்டோம். பின்னர் அங்கிருந்து தூத்துக்குடி நாசரேத் திருமண்டலமான திருநெல்வேலியின் முதல் குடியிருப்பு கிராமமான முதலூரில் தூய மிகாவேல் முதலான சகல சம்மனசுகளின் ஆலயம் சென்றோம். அங்கு சேகர பொருளாளர் திரு. சாந்தராஜா ஆசிரியர் அவர்கள் எங்களை வரவேற்றார். முதலூர் சேகர குருவானவர் அருள்திரு. K. செல்வன் மகாராஜா ஐயரவர்கள் முதலூர் ஆலய வரலாற்றை பகிர்ந்துகொண்டார்கள்.

பின்னர் அங்கிருந்து நாசரேத் திருமறையூரில் 1900 ம் வருடம் கனம் மர்காஷியஸ் ஐயரவர்கள் 8 மாணவர்களுடன் நாசரேத் இறையியல் கல்லூரியை (Nazareth Theological Sem-

inary) ஆரம்பித்தார்கள். பின்னர் 1910ம் வருடம் கனம் C. W. வெஸ்டன் ஐயரவர்களின் காலத்தில் கல்லூரி புதிய வடிவத்தை பெற்றது. அந்த இடத்தில் தற்பொழுது பேராயர் நீல் பங்களாவும் புரணமைப்பு பணிகள் முடிந்துவிட்டது. அங்கு அருள்திரு. H. ஜான் சாமுவேல் ஐயரவர்கள் எங்களை வரவேற்று மதிய உணவு ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். குருவானவர் வரலாற்றை பகிர்ந்து கொண்டார்கள்.

பின்னர் அங்கிருந்து நாசரேத் வழியாக நாலுமாவடி இயேசு விடுவிக்கிறார் ஊழியங்கள் சென்று அங்கு இடங்களை சுற்றிப்பார்த்து ஜெபித்து அங்கிருந்து. கடற்கரை கிராமமான காயல்பட்டினம் சென்றோம். பின்னர் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் சார்பில் சங்க பணிகளை வந்திந்த அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் மன்னா செல்வக்குமார் அனைவருக்கு நன்றி தெரிவித்தார். இந்த மிஷன் வரலாற்றுச் பயணத்திற்கு அனைத்து வகையிலும் உதவி தூத்துக்குடி நாசரேத் குருமார்கள், மற்றும் திருநெல்வேலி குருமார்கள் அனைவருக்கும் வரலாற்றுச் சங்கம் சார்பாக நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

முனைவர். ஜான்சி பால்ராஜ்
நாவலாசிரியர்

ஓடிப் போனவன்-13

சாமியாடி பொன்னுத்தாயி வேக வேகமாக நடந்து அங்கிருந்து வெளியேறிக் கொண்டிருந்தாள். முத்துவின் மாமா மாடசாமி, 'சரி சரி நம்ம முத்து கிடைச்சதே போதும்டே, அவளை விடுங்கப்பா' என்றார்.

நடந்ததைக் கேள்விப்பட்டு வெள்ளையம்மாளின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரன் வேலாயுதம் அங்கு வந்து கொண்டிருந்தார். அவரின் எதிரில் ஏதேதோ கோபத்தில் பேசியவாறே பொன்னுத்தாய் சென்று கொண்டிருந்தாள். அவர்தான் அன்று அந்த பொண்ணு தாயிடம் அருள்வாக்கு கேட்க சொன்னவர்.

'முத்து நீ எங்க சின்ன முத்து தானா? என்னால நம்பவே முடியலய்யா. எனக்கு எதுக்க வந்த பொண்ணுதாயி எல்லாத்தையும் சொல்லி புலம்பிகிட்டே போனா. ஆனா ஒன்ன உப்பிடம் பாக்கையில என் கண்ணாலேயே நம்ப முடியாத அதிசயமா இருக்கியா. எதுவாயும் இருக்கட்டும், என் மனசே நிறைஞ்ச சிந்துது இப்போ. எப்படியா இருக்கா?, எங்கயா போயிருந்தா?' என்றவர் அவரது கையைப் பிடித்து முகர்ந்தார். அன்பொழுக அவனையே பார்த்து அதிசயத்து நின்றார். அதை வெள்ளையம்மாளுமும் முக மலர்ச்சியோடு எதுவும் புரியாது அவனைப் பார்த்தபடியே நின்றிருந்தாள். அவளது கண்களில் ஆனந்த கண்ணீர் பெருக்கெடுத்து ஓடிக்கொண்டே இருந்தது.

'போதுமா தாயோ, ?நம்ம சாமி, அந்த ஆத்தா நம்மை கைவிடலாமா. உன் பாசம் பொய்யில்லன்னு ஆத்தா நிரூபிச்சிட்டாமா. இனி அழாத தாயி' என்றார்.

'சரி அண்ணே இனி நான் எதுக்கு அழபோறேன். இந்த ஊர் சனங்க என்னை என்னல்லாம் சொன்னாவ. அவியலுக்கு முன்னால என் முகத்தை நிமித்திட்டா அந்த ஆத்தா' என்றவள்

மீண்டும் ஓ.. . என்று அழுத தொடங்கினாள். இருவரும் மாறி மாறி ஆத்தா, சாமி.. என்றதும் எல்லார் முகமும் லேசான மாறுதலுக்குள் உள்ளானதை வேலாயுதம் கவனித்தார்.

'மொதல்ல உங்க எல்லாருக்கும் நான் ஒன்னு சொல்லணும். நம்ப சாமியாடி பொன்னுதாயும் வருத்தப்பட்டுட்டுதான் போறா. அது என்னென்னா.. நம்ம வெள்ளையம்ம, சின்னமுத்துவ காணாம ரொம்ப ரொந்து போனாலியா. ? ராப்பகலா ஒரே அமுவையா அமுதா. அவளும் புள்ளைகளை விட்டுட்டு செத்து போவாளோன்னு நம்ம மாடசாமி வேதனைப் பட்டு ஓடஞ்சிபோயி அமுதான். என்னால தாங்கவே முடியல. பெறவு நான்தான் நம்ம ஆத்தா கிட்ட அருவாக்கு கேட்போம்னு சொன்னேன். சரின்னு மாடசாமியும் ஒத்துக்கிட்டேன். பிறகு நான் அன்னைக்கே பொன்னுத்தாயைப் போய் பார்த்தேன். நம்ம முத்து சாமிகிட்ட போயிட்டாங்கறத ஆத்தா வாயால நீ சொல்லிரு. அப்பதான் அந்த வீட்டல ஒரு அமைதி வரும்னு சொல்லிட்டு, பூசைக்குத் தேவையான எல்லாத்தையும் வாங்கி கொடுத்துட்டு வந்தேன். அதுனால அவளைச் சொல்லி குத்தமில்ல, அந்த கதைய விடுங்கப்பா. இப்ப முத்து நமக்கு கிடைச்சிட்டான். அது போதும் நீ வாயா சொல்லியா எங்கயா போயிருந்தா?' என்றவர் அவனை மகிழ்ச்சி ததும்ப பார்த்தார்.

'மொதல்ல உள்ள வந்து ஒரு வாய் கஞ்சிகுடியா' என்றாள் அவன் அக்ககா மாரி. அத்தையோ, தன் முந்தாவணையால் அவனது வியர்வையான முகத்தைத் துடைத்துக்கொண்டிருந்தாள்.

'ஏப்புள்ள மாரி, அவன் எம்புள்ள. நாந்தான் வளத்தேன். அதுக்குப் பெறவுதான் உனக்கு தம்பி. வாயா வீட்டுக்கு வந்து எங்கையால சோறு தின்னுய்யா. அப்பந்தாயா எம்மனசு குளிரும். வெள்ளனையே என் எடது கண்ணு துடிச்சதுயா. ஏதோ

நல்லது நடக்கப்போவதுன்னு நினைச்சேன். அது இவ்வளவு பெருசா இருக்கும்னு நெனைக்கலையா' என்றவள் குலுங்கி குலுங்கி அழுதாள்.

'அத்தையோ என்னை மன்னிச்சிருங்க. நான் உங்களை எல்லோரையும் ரொம்ப வேதனைப்படுத்திட்டேன். எனக்கு மனசுக்கு ரொம்ப வேதனையா தெரியுது. உங்க எல்லோர் அன்பையும் நினைக்கும் போது ரொம்ப ஆனந்தமாயும் இருக்கு. எல்லாமே ஆண்டவர் இயேசுவின் அன்பு தான் நம்மை மீண்டும் ஒன்று சேர்த்து இருக்கு' என்றான் கண்களில் ஆனந்தம் கண்ணீராய் ததும்பி நின்றது.

மாரி, வீட்டிற்கு வெளியே நின்று முத்துவைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த எல்லோரையும் பார்த்து எல்லாரும் கீழ் இருங்க. ஏன் நிக்கயே? ஏன் தம்பி இனிமே நம்ம கூட தான் இருப்பான். இந்தா மோர் குடி' என்றவள் மண் குவளையை முத்துவிடம் நீட்டினாள். அவன் அதை வாங்கி எல்லோரையும் அகமகிழ்வோடு பார்த்தான். பிறகு அதைப் பருகினான். வீட்டிற்கு முன் நின்றிருந்த புவரச மரங்களும், புளிய மரங்களும் இதமாய் அசைய மெல்லிய வெயில் இலைகளுக்கிடையே எட்டி எட்டிப் பார்த்தது. அந்த இடம் முத்துவாலும் அங்கிருந்தோரின் அன்பாலும் சிறு சொர்க்கமாய் காட்சி அளித்துக் கொண்டிருந்தது. சற்று மேடான அந்த இடத்திலிருந்து பார்க்க மற்ற வீடுகளெல்லாம் ஓலைத் தொப்பிகளிடப்பட்ட பெரிய யானைகளைப்போல ஆங்காங்கே தெரிந்தன.

வீட்டின் முன் சிறுவர்கள் விளையாடுவதற்கென்று போடப்பட்டிருந்த ஆற்று மணல் விரிப்பில் எல்லோரும் அமர்ந்தனர். வெள்ளையம்மாள் ஓரத்தில் கிடந்த இரண்டடி உயர பனங்கம்பை உருட்டிக் கொண்டு வந்தாள். வேலாயுதம் அதை நிமிர்த்தி முத்து அமர்வதற்கான உயர்ந்த இருக்கையாக்கினார்.

'முத்து, இதுல இருந்துகிட்டு பேசு. எல்லாருக்கும் உன்னைப் பார்த்துக்கிட்டே இருக்கணும் போல இருக்கியா. என்ன அழகா இருக்கா நீ. உன் பேச்சே வேற மாதிரிலா ஆயிட்டு. நீ எங்கையா இருந்தா? ஏதாவது தொற வீட்டுல உத்தியோகம் பார்த்தியா, சொல்லியா?' என்றார் மாடசாமி.

'மாமா என்னை இங்க உங்ககிட்ட கொண்டு வந்து சேர்த்து வச்சது என் ஆண்டவர் இயேசு நாதர் தான். அவர்தான் என்னை இங்க இருந்து கொண்டு சென்றதும். அவர் யாருன்னு உங்க எல்லார்கிட்டயும் விவரமா சொல்லுவேன்' என்றான்.

சுற்று மற்றும் பார்த்தபடி எல்லோருடைய முகத்திலும் ஏதோ ஒரு புதுமையைக் கேட்க போவத்தைப் போல ஆர்வம் தோற்றியிருந்தது. ஓடிச்சாடி விளையாடும் பருவத்தினர் கூட அமைதியாக அமர்ந்திருந்தனர். முத்து அணிந்திருந்த ஆடையும், அவனது பேச்சும் அவர்களை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியது. யாரோ ஒருவர் அவனை இங்கிருந்து அழைத்துச் சென்றதாகவும், மீண்டும் கொண்டுவந்து சேர்த்ததாகவும் கூறிய அவனது வார்த்தைகளில் கட்டுண்டு கிடந்தது அந்தச் சிற்றூர். அவனது முகத்தைப் பார்க்க சிறுவர்கள் ஆங்காங்கே நின்றிருந்த மரங்களில் ஏறி தாழ்ந்த கிளைகளில் அமர்ந்து வினோதமான ஒன்றை உற்றுப் பார்ப்பதைப் போல பார்த்துக்

கொண்டிருந்தனர். ஒன்றிரண்டு சிறுவர்கள் மட்டுமே சிறிய கீழாடை அணிந்திருந்தனர் பெரும்பாலானவர்கள் எதுவும் அணியவில்லை. அவர்களுக்கெல்லாம் அன்றுதான் தாங்கள் ஆடை அணியாமல் இருப்பது உணர்வுக்கு தட்டுப்பட்டது போல தோன்றியது. மரங்களில் ஏறிய சிறுவர்களும் கிளைகளின் மறைவில் இருந்தபடி தங்களை மறைத்துக் கொண்டே எட்டிப் பார்த்தனர். கீழே இருந்தவர்களும் முழு ஆடை அணியாமல் திரிந்த சிறுவர்கள் தங்கள் தாய்மார்களின் மறைவில் உடலை மறைத்துக் கொண்டு முழு ஆடையோடு அமர்ந்திருந்த முத்துவை எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். தங்களில் ஒரே ஒருவனுடைய மாற்றம் எந்த அளவு மாற்றத்திற்கான அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்திவிடுகிறது..! எல்லாவற்றையும் பார்வையால் உள்வாங்கியபடியே முத்து மகிழ்ச்சியால் நிரம்பினான்.

நான் அன்னைக்கு ஓடிப்போனேன்ல்ல, அப்போ மொதல்ல நம்மூரில் இருந்து சாத்தான்குளம் சந்தைக்குப் போனேன். அங்கிருந்து கருப்பட்டி கொண்டு போவாவல்லா அந்த வண்டில்ல ஏறி அவங்களோடு அந்த வண்டியிலேயே எங்கு போறோமுன்னே தெரியாம போயிரனுமுன்னு முடிவெடுத்தேன்.

மொதல்ல சந்தையிலிருந்து கருப்பட்டி ஏத்திய மாட்டு வண்டி நிறைய நின்னுகிட்டிருந்தது. அவுங்க வேற ஊர்களுக்கு அதைக் கொண்டுட்டு போவதுக்கு கெளம்பிகிட்டு இருந்ததையும் பாத்தேன். அவங்ககிட்ட என்னையும் கூட்டிட்டுப்போங்கன்னு கெஞ்சி கேட்டேன். அவிய யாரும் என்னை ஏத்த மாட்டேனிட்டாவ. பெறவு அந்த வண்டி ராஜபாளையத்துக்குப் போவதுன்னு அவிய பேச்சிலிருந்து தெரிஞ்சிகிட்டு, நானும் ராஜபாளையத்துக்குதான் போவனும், கூட்டிட்டுப் போங்கன்னு அழுதேன்.

அவுங்கள்ள ஒரு பெரியவர் சரின்னு சம்மதுச்சு கூட்டிட்டுப் போனாரு. விடியகாலமே அங்க போயி ஏறங்கினேன். பெறவு ஒருவழியா அங்கிருந்த ஒரு கடையில வேலைக்குச் சேர்ந்தேன். என்னை அவியளுக்கு ரொம்ப பிடிச்சி போச்சு. அதுக்கு பெறவு அங்கயே ரெண்டு வருசம் இருந்தேன்.

அதுக்குப் பெறவு அங்கிருந்து என் ஆண்டவர் இயேசு என்னை தஞ்சைக்குக் கூட்டிட்டுப் போனார். அங்கு சில வருசம் இருக்க வச்சி என்னை முழு மனிதனா மாத்தினார். இப்போதும் இங்கே உங்களுக்கு முன்னால கொண்டு வந்து இப்படி எல்லாத்தையும் சொல்ல வச்சிருக்கார்' என்றான். அவனது பேச்சை உற்றுக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அவர்கள் அவன் சில சமயம் தங்களைப் போன்றே பேசுவதும் இடையிடையே வேறுவிதமான மொழியில் பேசுவதுமாக உணர்ந்தனர். ஆனால் அவன் சொன்னதை அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. ஆனாலும் யாரோ ஒருவர் அவனை இப்படி ஊர் ஊராக அழைத்துச் சென்றதாக மட்டும் புரிந்தது அவர்களுக்கு. இப்ப நீங்கெல்லாம் என்னை கூட்டிட்டுப் போனவரைப் பத்தி தானே நினைக்கிறீங்க. நான் அதை சொல்லாமல் போவேனா..!? அவர் பெயர் இயேசு. கடவுள், சாமி. என்னையும் உங்களையும், இந்த உலகத்திலுள்ள எல்லோரும் படைத்த ஆண்டவர்' என்று தொடங்கினான்.. . சின்னமுத்து என்ற தாவீது சுந்தரானந்தன்.

தொடர்ந்து பயணிப்போம்...

CHS -LIBRARY RESEARCH AND DEVELOPMENT CENTRE

“Remember the days of old; consider the years of many generations; ask your father, and he will show you, your elders, and they will tell you”

(Deut. 32:7 ESV4).

We, the People of God are exhorted to keep alive the memory of our faith history and pass it on to our sons and daughters. The Christian Historical Society endeavours to help Tamil-Christian community to fulfill this noble obligation.

All praise and glory be to God!

Shalom Greetings to you in the name of our Lord and Saviour Jesus Christ!

The Christian Historical Society (=CHS) is the fruit of the diligent efforts of numerous Tamil-Christian historians who in the light of Deuteronomy 32:7 seek to document as well as write the faith history of Tamil-Christian community with the active involvement of numerous young volunteers. To cover wider areas where our community has its roots, collaborations are underway with historians and like-minded individuals throughout Tamil Nadu.

By God's grace and with prayerful support of Friends, CHS has initiated several activities towards realising its objectives during the past five years since inception. The important ones being:

- *Publication of the monthly magazine,*

Krishava Varalaatru Suvadugal

- *Reprinting books which contain historical accounts of Tamil-Christian community*
- *Compilation and digitalising of antiquarian texts and documents*
- *Organising Mission Tours to places of historical importance*
- *Establishment of a Library with space for Museum, Research, Seminars etc.*

Currently, with the benevolent donation of land by a Friend, God has enabled CHS to start the building project for Library cum Research & Development Centre at Surandai. Few individuals are donating and have promised to donate portion of construction material. We need to buy remaining construction material and furnishings for the Library and Seminar Hall.

We cordially invite families, individuals and organisations to contribute generously to complete the momentous library building, God willing by Nov 2025.

In God's mission,

*Manna Selvakumar
+91 9176780001*

திருமதி. ரெமினா கஜித்

திருநெல்வேலி திருச்சபையின் வரலாறு-11

திருநெல்வேலி திருச்சபையின் வரலாறு - பகுதி II

முந்தைய அத்தியாயங்களில், அக்டோபர் முதல் ஐந்து நாட்களில், மிஷனரி கெரிக் கே தென்தமிழக கிராமங்களுக்குப் பயணம் செய்து, கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுக்கொண்ட நூற்றுக்கணக்கான மக்களுக்குப் போதித்தார். நடுவகுறிச்சி (Naduvakurichi), பெதலகேம் (Bethlehem), நாவலடி (Navaladi), குண்டல் (Kundal), மற்றும் காரிகோவில் (Karikóvil) போன்ற இடங்களில், மக்கள் தங்கள் பழைய பெயர்களை விடுத்து, புதிய கிறிஸ்தவப் பெயர்களுடன் குடும்பம் குடும்பமாக ஞானஸ்நானம் பெற்றனர். பல கிராமங்களில், மக்கள் தங்கள் சிலை கோவில்களையே சுத்தம் செய்து, அவற்றை கிறிஸ்தவ ஜெப ஆலயங்களாக மாற்றியிருந்தனர். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் புதிதாக ஞானஸ்நானம் பெற்ற விசுவாசிகளை வழிநடத்த மூப்பர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். உவரி (Uvari) கிராமத்தில் எதிர்ப்புகள் இருந்தபோதிலும், மக்கள் கிறிஸ்துவை அறியும் ஆர்வம் தொடர்ந்து பரவி, இது ஒரு புதிய ஆவிக்குரிய விழிப்புணர்வின் காலமாகப் பார்க்கப்பட்டது. இதனுடைய தொடர்ச்சியை இந்த மாதத்தில் காண்போம்...

6ம் தேதி

கெரிக் கே (Gericke) தருவை (Taruvai) என்ற இடத்திற்குச் சென்றார், அங்கு கிறிஸ்துவின் போதனைகளை கேட்பதற்காக முதலூர் (Mudalur) செல்லப்போகும் பல உபதேச கேட்பவர்கள்

இருந்தனர். அவர் அங்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு மணி நேரம் தங்கினார், பின்னர் படுக்கப்பட்டு (Padukkapattu) என்ற இடத்திற்குச் சென்றார். அங்கு கிராமத்தின் தலைவர் கிராம மக்கள் தன்னுடன் வரும்போது கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டு ஞானஸ்நானம் பெற விரும்பினார், அதன் பின்னர் மாலையில் மனப்பாடு (Manappad) சென்றார்.

அங்குள்ள சபையாரை கண்டார், ஆனால் 'மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அந்த விவேகமும் உண்மையுமுள்ள உபதேசியார் (Catechist) அடைக்கலம் (Adaikalam) அவர்கள் உபதேசியாராக இருந்தபோது இருந்ததைவிட முழுமையாக திருப்திகரமான நிலையில் இல்லை' என்று கண்டார். அடுத்த நாள் சத்தியநாதன் (Sattiyadan) மற்றும் உபதேசியார்கள் (Catechists) படுக்கப்பட்டிருந்து (Padukkapattu) அவரைப் பின்தொடர்ந்து வந்தனர், பதினைந்து பேர் தலைவரைப் பின்பற்ற தீர்மானித்து, கிறிஸ்தவ உபதேசங்களைக் கற்றுக்கொள்வதற்காக முதலூருக்கு (Mudalur) செல்ல தயாராக இருப்பதாகவும், தங்கள் பெயர்களை எழுதிவைக்க கேட்டதாகவும் செய்தி கொண்டு வந்தனர். அவர்கள் அனைவரும் வெள்ளாளர் (Vellalar) என்ற மக்கள் கூட்டத்தை சேர்ந்தவர்கள்.

மனப்பாட்டில் (Manappad) அப்போது சபையார் எண்ணிக்கை 115 ஆக இருந்தது. 1800ல் இது அதிகமாக இருந்தது, ஆனால் பலர் அதன்பிறகு சிலோனுக்கு (Ceylon) சென்றுவிட்டனர்,

அங்கு நெசவுத் தொழிலின் முக்கியத்துவம் அதிகரித்ததால் அங்கு நெசவு தொழில் தொடங்க நெசவாளர்களுக்கு தேவை இருந்தது. அடுத்த நாள் கெரிக்கே (Gericke) மணப்பாட்டில் (Manappadi) உள்ள டச்சு (Dutch) தேவாலயத்தில் சென்று அங்குள்ள இரண்டு டச்சு (Dutch) குடும்பங்களுக்காகவும் தமிழர்களுக்காகவும் ஆராதனைகளை நடத்தினார். மேலும் மாலையில் திருச்செந்தூர் (Trichendur) வந்தார்.

அங்கு அவர் 'மறவர் நாட்டின்' அதாவது ராமநாடு (Ramnad) கலெக்டரை சந்தித்தார். அவரின் மொழிபெயர்ப்பாளரும் எழுத்தரும் வில்லியம் வீட்லி (William Wheatley) ஆவார். இவர் ராமநாடு (Ramnad) பாடசாலை ஆசிரியரின் தந்தைடுக்கப்பட்ட மகன். அவர் சத்தியநாதனை (Sattiyadan) கலெக்டரிடம் அறிமுகப்படுத்தினார். மேலும் உவரியில் (Uvari) கிறிஸ்தவர்கள் அனுபவித்த துன்பங்களைப் பற்றி அவரிடம் பேசினார். அவர் 'லாலு சாஹிப்' (Lalu Sahib) என்ற வாரணாசியிலிருந்து (Benares) வந்த இந்துவடனும் பேசினார். இவர் கலெக்டரின் கீழ் உப-மாவட்டத்தின் பொறுப்பில் இருந்தார். மேலும் கிறிஸ்தவர்களிடம் நட்புடன் நடந்துகொள்ளுமாறு அவரைக் கேட்டுக்கொண்டார். அவரும் மிகுந்த மரியாதையுடன் நடந்துகொண்டார். 14ம் தேதி மாலையில் கெரிக்கே (Gericke) திருச்செந்தூரை (Trichendur) விட்டு பல்லிபட்டுக்கு (Pallipattu) பயணித்தார்.

மேலும் எழுதுகிறார்: 15ம் தேதி

பல்லிபட்டு (Pallipattu) என்ற இடத்தில், மிஷனரி ஒரு புதிய கிறிஸ்தவ கிராமத்தையும், ஒரு தேவாலயத்தையும் கட்டுவதற்காக நிலம் வாங்கினார். சுற்றியுள்ள பல கிராமங்களைச் சேர்ந்த நாற்பத்தெட்டு பேர் கொண்ட பதின்மூன்று குடும்பங்கள், சில மாதங்களாக கிறிஸ்தவ போதனைகளைக் கற்றுக்கொள்வதற்காக முதலூருக்கு (Mudalur) சென்று வந்தனர். அந்த நிலத்தில் தேவாலயம் கட்டப்படவிருந்த இடத்தில் தற்காலிகமாக அமைக்கப்பட்ட ஒரு பந்தலின் கீழ், அவர்கள் அனைவரும் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர்

இந்த கிறிஸ்தவ குடியிருப்பு ஜெருசலேம் (Jerusalem) என்று பெயரிடப்பட்டது. கெரிக்கே (Gericke) அவர்களுக்கு ஒரு உபதேசியாரையும் (Catechist), அந்த இடத்தின் இந்து பாடசாலை ஆசிரியரின் நபரில் ஒரு பாடசாலை ஆசிரியரையும் கண்டார். இவர் ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களில் ஒருவர். கெரிக்கே (Gericke) பின்னர் தூத்துக்குடி (Tuticorin) சென்றார். அங்கு ஒரு நாள் தங்கி, பின்னர் வடக்கு நோக்கி பயணித்து, அக்டோபர் 20ம் தேதி ராமநாட்டை (Ramnad) அடைந்து 24ம் தேதி அங்கிருந்து புறப்பட்டார். ராமநாட்டில் (Ramnad) அவரது ஆலய ஆராதனையில் ஆறு ஆங்கிலேய நற்கருணை பெறுபவர்களும் பதினைந்து தமிழர்களும் இருந்தனர். அவர்களில் ஆறு பேர் புதிதாக தீடப்படுத்தல் பெற்றவர்கள் ஆவர்.

கெரிக்கேயின் (Gericke) கணக்கிலிருந்தும், கால்டுவெல் (Caldwell) நகலெடுத்த ஞானஸ்நானப் பட்டியல்களில் கொடுக்கப்பட்ட விரிவான எண்ணிக்கையிலிருந்தும் தெரிவது

என்னவென்றால், அக்டோபர் 1 மற்றும் 6 ஆகிய தேதிகளுக்கு இடையில் அவர் ஐந்து கிராமங்களில் - நடுவகுறிச்சி (Naduvakurichi) (அல்லது பெதலகேம் Bethlehem), நாவல்டி (Navaladi), குண்டல் (Kunda), காரிகோவில் (Karikóvi), மற்றும் உவரி (Uvari) - 977 பேருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார். அவர் புறப்பட்ட பிறகு, உபதேசியார் சத்தியநாதன் (Sattiyadan) இந்த வேலையைத் தொடர்ந்தார். நவம்பர் மற்றும் டிசம்பர் மாதங்களில் தென் திருநெல்வேலியில் (South Tinnevely) மேலும் 3057 பேருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார். இவர்களில் கீட்டத்தட்ட அனைவரும் சானார் மக்கள் கூட்டத்தை (Shanars) சார்ந்தவர்கள் ஆவர்.

இவர்களில் நாவல்டியில் (Navaladi) (934), இடையங்குடியில் (Idaiyngudi) (31), அன்னிகுடியில் (An-nigudi) (249), லட்சுமிபுரத்தில் (Lakshmiapuram) (168), மற்றும் அவுடையாபுரத்தில் (Avudaiyapuram) (157) ஏறக்குறைய 150க்கு மேற்பட்ட குழுக்கள் அடங்கியிருந்தனர். ஞானஸ்நானங்களின் வேகமான ஓட்டம் பின்னர் முடிவுக்கு வந்ததாகத் தெரிகிறது. இருப்பினும், நாம் பார்ப்பது போல், அடுத்த மூன்று ஆண்டுகளில் கணிசமான சேர்க்கைகள் தொடர்ந்தன.

துன்புறுத்தல்கள்

மிகப் பெரிய அளவில் கர்த்தர் மாற்றத்தை கொண்டுவந்தார். ஆனால் மாற்றத்திற்கு பின் கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராக உடனடியாக எழுந்த துன்புறுத்தல்கள் கணிசமானவை. மேலும் இதன் வேகம் குறைவதற்கு பங்களித்திருக்கலாம். இந்து தலைவர்கள் அவர்களை பல்வேறு வழிகளில் துன்புறுத்தியது மட்டுமல்லாமல், இந்துக்களாக இருந்த கீழ்நிலை அதிகாரிகள் கிறிஸ்தவர்களிடம் அங்கீகரிக்கப்படாத வரிகளை விதித்தனர். மேலும் அவர்களுக்கு எதிராக கலெக்டரிடம் புகார்கள் செய்தனர். இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் 1802 செப்டம்பர்/அக்டோபரில் கெரிக்கேயின் (Gericke) திருநெல்வேலி (Tinnevely) விஜயத்திற்கு முன்பே தொடங்கின, மேலும் உபதேசியார் தாவீதின் (David) செயலால் விஷயங்கள் மோசமாகின, அவர் கிளப்-மேன் (club-men) என்று அழைக்கப்படும் ஒரு குழுவின் தலைவராக தன்னை வைத்துக்கொண்டு, கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டு ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களின் அநீதிகளை பலவந்தமாக சரிசெய்ய முயற்சித்து இடமிடமாகச் சென்றனர்.

மதராஸுக்கு (Madras) திரும்பிய சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, கெரிக்கே (Gericke) நவம்பர் 23ம் தேதி திரு. லுஷிங்டனுக்கு (Mr. Lushington), திருநெல்வேலி (Tinnevely) கலெக்டருக்கு, 'பல மாதங்களுக்கு முன்பு' முதலூர் (Mudalur) மற்றும் மணப்பாடு (Manappadi) கிறிஸ்தவர்களிடமிருந்து பெற்ற ஒரு மனுவை இணைத்து கடிதம் எழுதினார்:

...மனுவில் சொல்லப்பட்டுள்ள செட்டியார் மக்கள் குழுவினர், ஏழை மக்களிடமிருந்து சட்டத்திற்குப் புறம்பாக அதிக வரி வசூலிப்பதாக எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இனிமேல் உங்களுக்கு எந்தத் தொந்தரவும் வராது என்ற எந்தவிதமான உத்தரவாதத்தையும் அந்த ஏழை மக்களுக்குக் கொடுக்காமல்,

முன்பு வசூலித்ததை விட இப்போது அதிகமாகப் பணம் பறிக்கிறார்கள். முதலூரில் (Mudalur) உள்ள கிறிஸ்தவர்கள், அந்தப் பகுதி தஞ்சாவூர் (Tanjore) மிஷனரிகளுக்கு மாற்றப்பட்டபோது செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின்படி செலுத்த வேண்டிய வரியைச் சரியாகச் செலுத்தி வந்துள்ளனர். ஆனால், இப்போது அவர்களிடம் கூடுதலாக ஒரு புதிய வரி கேட்கப்படுகிறது. இந்த 'செட்டிகள்' தங்களின் அடக்குமுறையை இன்னும் அதிகப்படுத்துவார்களோ என்று ஏழை மக்கள் அஞ்சுகிறார்கள். தங்களுக்கு எந்த உதவியும் கிடைக்காததால், போரினால் ஏற்பட்ட பாதிப்பை விட இவர்களால் தாங்கள் அதிகம் பாதிக்கப்படுவதாக உணர்கிறார்கள். இதன் காரணமாகவே, இந்தப் புகாரை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்...' என்று அந்த மனுவில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

டிசம்பர் 4ஆம் தேதி திரு. லுஷிங்டன் (Mr. Lushington) அனுப்பிய கடிதத்தில் இந்த விவரங்கள் இருந்தன. அந்தக் கடிதத்துடன், ஒரு தாசிஸ்தாரின் (Tahsildar) புகாரையும் அவர் இணைத்திருந்தார். அதில், சத்தியநாதன் (Sattiyadan) என்பவர் மறவர் (Maravars) மக்கள் கூட்டத்தை திருச்சபையில் சேர்க்க வேண்டாம் என்று அறிவுறுத்தப்பட்டிருந்தார். 'ஏனெனில், மறவர்கள் தங்களுக்குக்கிடைக்கும்பாதுகாப்பை, சதிசெய்வதற்கும் அமைதியைக் குலைப்பதற்கும் பயன்படுத்தக்கூடும்' என்று அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இதைக் குறிப்பிட்டதற்கான காரணம் ஏற்கனவே இது தொடர்பான பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டிருந்தது.

மேலும், அநீதியான குணம் கொண்ட மக்களுடன் எந்தத் தொடர்பும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்றும், புதிதாக கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்ட சாணார் (Shanars) மக்களின் உலகியல் சார்ந்த விஷயங்களில் தலையிட வேண்டாம் என்றும் சத்தியநாதனுக்கு அறிவுரை கூறுமாறு திரு. லுஷிங்டன், கெரிக்கேயிடம் (Gericke) கேட்டுக்கொண்டார்.

டிசம்பர் 15ஆம் தேதி, கெரிக்கே (Gericke) இந்தக் கடிதத்திற்குப்பதில் அனுப்பினார். அதில் அவர், தாசிஸ்தார் (Tahsildar) கூறிய பல விஷயங்கள் உண்மையல்ல என்பது தனக்குத் தெரியும் என்று குறிப்பிட்டார். இருந்தாலும், உபதேசியர்களில் (Catechists) ஒருவர், 'தனக்குச் சம்பந்தமில்லாத விஷயங்களில் தலையிட்டதை' கண்டுபிடித்ததாக ஒப்புக்கொண்டார். அந்த உபதேசியாரை வேலையை விட்டு நீக்கியிருப்பேன், ஆனால் பல சபைகளுக்குப் போதகர்களும், பள்ளி ஆசிரியர்களும் குறைவாக இருப்பதால், அவரைத் தற்காலிகமாக மிஷனரி சேவையில் வைத்திருக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது என்றும் கெரிக்கே கூறினார்.

கெரிக்கே (Gericke) இந்த கடிதத்தில் மறவர் மக்கள் கூட்டத்தினரை (Maravars) சபைகளில் சேர்த்துக்கொள்வது பற்றிய கேள்வியைக் குறிப்பிடவில்லை, ஆனால் டிசம்பர் 22ம் தேதி அவர் சத்தியநாதனுக்கு (Sattiyadan) இவ்வாறு எழுதினார்:

'...உங்கள் கடிதங்களில் நீங்கள் கேட்டுக்கொண்டது போல் உடனடியாக திருநெல்வேலி (Tinnevely) திரும்புவது எனக்கு சாத்தியமில்லை, இருப்பினும் அவ்வாறு செய்ய நான் மிகவும் ஆசைப்படுகிறேன். அதன்படி, திரு. கோலேஃப் (Mr.

Kohlhoff) அதற்குப் பதிலாக வந்து எல்லா விஷயங்களையும் ஒழுங்கு செய்ய முயற்சிப்பார். மணியக்காரன் அடைக்கலம் (Maniyakaran Adaikalam) லாலா (Lala) மற்றும் அவரது மக்களிடமிருந்து இவ்வளவு துன்பம் அனுபவித்ததற்கு நான் மிகவும் வருந்துகிறேன்; நானும் அவருடன் துன்பப்படுகிறேன் என்று அவருக்கு உறுதியளியுங்கள். அவர் நிர்ணயிக்கப்பட்ட தேதிக்கு முன்பே உண்மையாக அரசாங்கத்திற்கு செலுத்த வேண்டியதைச் செலுத்தியிருந்தபோதும் அவர்கள் அவரை இந்த வழியில் நடத்தியிருப்பது ஆச்சரியமாக வேதனையாகவும் உள்ளது. இதன் காரணமாக, அதைப் பற்றி முழுமையாக எனக்குத் தெரியப்படுத்தினால் நான் அதைப் பற்றி கலெக்டருக்கு எழுதுவேன்.

'மறவர்களைப் (Maravars) பற்றி உங்களுக்கு கலெக்டரின் கடிதத்தின்படி, நீங்கள் அவர்களை சபையில் சேர்த்துக்கொள்ளாதது கண்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்திய குருமார் அந்த மக்களுடன் நெருக்கமாக இருப்பது சரியல்ல என்று கலெக்டர் எனக்கு எழுதினார்; இது உண்மை. கர்த்தர் நல்லவர்களையும் கெட்டவர்களையும் அழைக்கிறார்; அவர் தனது வீட்டை கெட்டவர்களால் நிரப்புவதற்காக அல்ல, மாறாக கெட்டவர்களை நல்லவர்களாக ஆக்குவதற்காக. அந்த மறவர்கள் (Maravars) நல்லவர்களாக மாற விருப்பமுள்ளவர்களாக இருந்தால், அவர்கள் சரியான நேரத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவார்கள்; இப்போது நீங்கள் அவர்களைப் பற்றி விசாரித்து அவர்களை சோதனையின் கீழ் வைக்க வாய்ப்பு உள்ளது.

'அரசாங்கத்துடன் தொடர்புடைய எந்த விஷயங்களிலும் நீங்களோ அல்லது உபதேசியர்களில் (Catechists) எவரோ தலையிடக்கூடாது என்பது கலெக்டரின் இரண்டாவது கடிதத்தின்படி விரும்பத்தக்கது. அரசாங்க அதிகாரிகள் நாம் அவ்வாறு செய்வதைக் கண்டால், அவர்கள் கோப்பப்படுவார்கள், மேலும் விவசாயிகளும் (ryots) கீழ்ப்படியாமைக்கு தூண்டப்படுவார்கள். எனினும், கிறிஸ்தவர்களாக மாறியதன் விளைவாக எந்த நபர்களும் அரசாங்க அதிகாரிகளால் அநீதியாக நடத்தப்பட்டால், போதுமான ஆதாரத்துடன் அதைப் பற்றிய தகவலை எனக்கு அனுப்புங்கள், பின்னர் அந்த விஷயத்தில் என்னால் முடிந்த உதவியை வழங்க முடியும்... என்று அந்த கடிதத்தில் குறிப்பிட்டார்.

கோல்ஹாஃப் (Kohlhoff) வசந்த காலத்தில் திருநெல்வேலிக்குச் செல்ல உறுதியளித்திருந்தார். அதன்படி அங்கு சென்று, அங்குள்ள நிலவரம் குறித்த ஒரு கடிதத்தை S.P.C.K. அமைப்புக்கு மார்ச் 1805-ல் அனுப்பினார். அந்தக் கடிதத்தில், பாளையங்கோட்டை ஆட்சியர் (Collector at Palamcottah), கிறிஸ்தவர்களின் பிரதிநிதிகளிடம் காட்டிய பரிவுக்காகத் தனது நன்றியைத் தெரிவித்துள்ளார். மேலும், கிறிஸ்தவர்கள் துன்புறுத்தப்பட்டது தொடர்பாக ஆட்சியர் பிறப்பித்த உத்தரவுகளையும் அவர் விவரிக்கிறார். ஆட்சியர், கிறிஸ்தவர்கள் மீதான துன்புறுத்தல் வழக்கை முழுமையாக விசாரித்ததாகவும், ஆனால் முதலூர் தேவாலயம் (Mudalur church) எரிக்கப்பட்டது தொடர்பாகக் கைது செய்யப்பட்டவர்கள், அமர்வு நீதிமன்றத்தில்

(Sessions) விசாரிக்கப்பட்டு, கசையடி மற்றும் ஏழு ஆண்டுகள் கடின உழைப்புடன் கூடிய சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டனர் என்றும் கூறியுள்ளார். ஆகஸ்ட் மாதம் தஞ்சாவூருக்குத் திரும்பிய பிறகு அவருக்குக் கிடைத்த கடைசி செய்தி இதுதான்.

அவரது கடிதத்தின் தொடர்ச்சி:

மேலும் கெரிக் கே எழுதுகிறார், 'பாளையங்கோட்டையில் எனது வேலையை முடித்த பிறகு, திருநெல்வேலியில் உள்ள ஐந்து வெவ்வேறு கிராமங்களுக்குச் சென்றேன். அங்குள்ள சபைகளின் பெரும் பகுதி மக்கள் கிறிஸ்தவத்தையும் கிறிஸ்துவையும் ஏற்றுக்கொண்டு, தங்கள் கிறிஸ்தவ உறுதிமொழிகளுக்கு உண்மையாக இருந்ததைக் கண்டேன். அவர்கள் சந்தித்த துன்புறுத்தல்களின் விளைவாக, மற்ற எல்லா சபைகளும் தங்கள் விசுவாசத்தில் உறுதியாக இருந்தன. சோதனைகள் மற்றும் துன்பங்களுக்கு மத்தியிலும், தங்களை ஆசீர்வதித்த மீட்பராகிய கிறிஸ்துவின் பெயரை அறிக்கையிடுவதில் அவர்கள் வெட்கப்படவில்லை. அவர்கள் அனைவரும் தங்கள் தொழிலில் உறுதியாக இருக்க வேண்டும் என்றும், அவர்கள் மீது நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும் என்றும் நான் அவர்களை வேண்டிக்கொண்டேன்...'

'பெரும்பாலான சபைகளில், மக்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் என்னை வரவேற்றனர். குறிப்பாக, அவர்கள் ஆராதனைக் கூட்டங்களில் ஆர்வத்துடன் கலந்துகொண்டது தெரிந்தது. அவர்கள் கிறிஸ்துவின் வார்த்தையை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்டனர். ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் தவறாமல் ஆராதனைக்கு வருவதாகவும், தங்கள் பிள்ளைகளை வேதத்தையும் கிறிஸ்தவ போதனைகளை கற்பதற்காக அனுப்புவதாகவும் அவர்கள் உறுதியளித்தனர். நான் என் பயணத்தின்போது, புதிதாகச் சபைக்கு வந்த 108 பேருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தேன். அவர்கள் கிறிஸ்தவக் கொள்கைகளைப் பற்றி நன்கு அறிந்திருந்தனர். மேலும், 138 பேருக்கு திருவிருந்தும் வழங்கினேன்.'

'என் பயணத்தைத் முடித்துத் திரும்பும்போது, நான் பாளையங்கோட்டைக்குச் சென்றேன். அங்கே, திரு. ஜேனிக்கே (Late Rev. Mr. Jaenicke) தங்கியிருந்த அதே இடத்தில் ஒரு சிறிய சபை இருப்பதைக் கண்டேன். அவர் கட்டிய புதிய தேவாலயத்தில் நான் பலமுறை பிரசங்கம் செய்தேன். தமிழ்ச் சபையைச் சேர்ந்த பதினான்கு பேருக்குப் பரிசுத்த திருவிருந்தும், ஒரு ஐரோப்பிய அதிகாரியின் குழந்தைக்கும் ஞானஸ்நானம் கொடுத்தேன்.'

ஓயாது கிறிஸ்துவக்காக உழைத்த கெரிக் கே (Gericke) அக்டோபர் 2, 1803 அன்று வேலூரில் காலமானார். எனவே, தஞ்சாவூரில் இருந்த தெற்கு சபைகள் மற்றும் தஞ்சாவூரில் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட ஆங்கிலேயப் படைப்பிரிவின் முழு மேற்பார்வைப் பொறுப்பும் கோல்ஹாஃப்பிடம் (Kohlhoff) ஒப்படைக்கப்பட்டது. இருப்பினும், சத்தியநாதன் (Sattiyannadan) ஆகஸ்ட் 1805 வரை திருநெல்வேலிக்குச் செல்ல முடியவில்லை. அவர் திருநெல்வேலியில் நடந்த ஞானஸ்நானங்கள் குறித்த அறிக்கைகளைத் தவறாமல் கோல்ஹாஃப்பிற்கு அனுப்பினார்.

1803-ம் ஆண்டுக்கான ஞானஸ்நானப் பட்டியல் பின்வருமாறு:

ஊர் ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள்

முதலூர் 37, புத்திக்கோளம் 24, உவரி 9, குண்டல் 21, புதூர் 25, நாங்கொளக்குளம் 17, இடையன்குடி 22, பெதலகேம் 19, கனக்கட்டுவிளை 17, நாவலடி 27, இச்சங்குடி 6, அனிகுடி 17, அப்புவிளை 13, அத்திக்காடு 15, மொத்தம்- 279

திருநெல்வேலி திருச்சபையின் இந்த வரலாற்றுப் பகுதி, மனித முயற்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு மேலான தேவனுடைய செயலின் தெளிவான சாட்சியாக விளங்குகிறது. வெறும் சில மாதங்களில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள், பல தலைமுறைகளாகப் பின்பற்றி வந்த நம்பிக்கைகளை விட்டு, கிறிஸ்துவின் மீது விசுவாசம் வைத்தது ஒரு மாபெரும் ஆவிக்குரிய எழுப்புதல் அன்றி வேறில்லை. தங்களின் கோவில்களையே ஜெப ஆலயங்களாக மாற்றியதும், குடும்பம் குடும்பமாக ஞானஸ்நானம் பெற்றதும், கர்த்தருடைய ஆவியானவர் மக்களின் இருதயங்களில் செய்த அற்புதத்தின் வெளிப்பாடாகும். இந்த மாபெரும் அறுவடையின் மையத்தில், கர்த்தரால் பயன்படுத்தப்பட்ட பாத்திரமாக மிஷனரி கெரிக் கே (Gericke) திகழ்கிறார். குறுகிய காலத்தில் கிராமம் கிராமமாகப் பயணம் செய்து, இரவும் பகலும் பாராமல் போதித்து, சபைகளை ஒழுங்கமைத்து, துன்புறுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக அதிகாரிகளிடம் பேசி, தன் இறுதி மூச்சு வரை கிறிஸ்துவக்காக வாழ்ந்த அவரது அர்ப்பணிப்பு அளப்பரியது. அவர் விதைத்த விதைகள், சத்தியநாதன் (Sattiyannadan) போன்ற உள்ளூர் உபதேசியார்களின் கரங்களால் பராமரிக்கப்பட்டு, மாபெரும் விருட்சமாக வளர்ந்தது. ஆனால், இந்த மாபெரும் அறுவடை பூக்களின் பாதையில் அமையவில்லை. அநீதியான வரிகள், பொய்க் குற்றச்சாட்டுகள், வன்முறை, சிறைவாசம், ஏன், முதலூர் தேவாலயம் எரிக்கப்பட்டது வரை, புதிதாக கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்ட மக்கள் சொல்லொணாத் துன்பங்களைச் சந்தித்தனர். இருந்தபோதிலும், கோல்ஹாஃப் (Kohlhoff) கண்ட சாட்சியின்படி, அவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தில் தளர்ந்து போகவில்லை. சோதனைகளின் அக்கினியில் புடம்போடப்பட்ட தங்கத்தைப் போல, அவர்களின் நம்பிக்கை மேலும் பிரகாசித்தது.

இன்று நாம் அனுபவிக்கும் விசுவாச சுதந்திரம், இப்படிப்பட்ட எண்ணற்ற தியாகங்களாலும், கண்ணீராலும், இரத்தத்தாலும் கிறிஸ்துவால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. நமது முன்னால் மிஷனரிகள், குருவானவர்கள் மற்றும் உபதேசியர்கள் பட்ட பாடுகளின் மேல் கிறிஸ்துவை மையமாக கொண்டு கட்டப்பட்டதே நமது திருநெல்வேலி திருச்சபை. எனவே, கிறிஸ்துவின் நாமத்தின் மாண்பைக் காத்துக்கொள்வதும், பிரிவினைகளையும் உலகப் போராட்டங்களையும் களைந்து, பரிசுத்தமும் அன்பும் நிறைந்த சாட்சிய வாழ்வு வாழ்வதும் நமது தலையாய கடமையாகும்.

'துன்புறுத்தலின் இருளில் விதைக்கப்பட்ட விசுவாச விதைகள், தியாகத்தின் கண்ணீரால் வளர்ந்து, கிறிஸ்துவின் கிருபையால் திருநெல்வேலியின் திருச்சபையாக அறுவடை ஆனது'

தொடர்ந்து பயணிப்போம்...

தரங்கம்பாடி மிஷனின் தனித்துவமான தலைவர்

இராஜநாயக்கன் உபதேசியர்

மன்னா செல்வகுமார்

தரங்கம்பாடி மிஷனின் வரலாறு என்பது ஐரோப்பிய மிஷனரிகளின் தியாகத்தையும், அர்ப்பணிப்பையும் மட்டும் பேசும் ஒருபக்க சரித்திரம் அல்ல. அது, உள்ளூர் மக்களின் ஆன்மீகத் தேடலுக்கும், அவர்கள் சுவிசேஷத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு சந்தித்த சொல்லொணாத் துன்பங்களுக்கும், அவர்களிடையே இருந்து உருவான தலைவர்களின் அசைக்க முடியாத விசுவாசத்திற்கும் சான்றாக விளங்கும் ஒரு மகத்தான காவியமாகும். டேனிஷ்-ஹாலே மிஷனின் தலையாய நோக்கங்களில் ஒன்று, உள்ளூர் தலைவர்களை உருவாக்கி, அவர்கள் மூலமாகவே சுவிசேஷத்தை மக்களிடம் கொண்டு சேர்ப்பதாகும். இந்த உயரிய நோக்கத்தின் மிகச் சிறந்த உதாரணமாகவும், அதன் முதல் பெரும் வெற்றியாகவும் திகழ்ந்தவர் உபதேசியர் இராஜநாயக்கன்.

ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபையில் பிறந்து வளர்ந்து, சத்தியத்தைத் தேடும் தாகத்தால் லூத்தரன் திருச்சபையை வந்தடைந்த இராஜநாயக்கனின் வாழ்க்கை, விசுவாசத்தின் ஒரு பெரும் பயணமாகும். குறிப்பாக, கத்தோலிக்க மதம் ஆழமாக வேரூன்றியிருந்த தஞ்சாவூர் பகுதியில், அவர் ஒரு லூத்தரன் உபதேசியாராகப் பணியாற்றியது, நெருப்பின் மீது நடப்பதற்கு

ஒப்பானதாக இருந்தது. கத்தோலிக்கர்களின் கடுமையான எதிர்ப்புகள், சமூகப் புறக்கணிப்பு, உடல் ரீதியான தாக்குதல்கள் மற்றும் இறுதியில் தனது தந்தையின் உயிரையே பலி கொடுத்த ஒரு கொள்கைப் போராட்டத்தின் மத்தியில், அவர் தளராமல் நின்று, தஞ்சாவூரில் தரங்கம்பாடி மிஷனின் பணிகளுக்கு அசைக்க முடியாத அடித்தளத்தை அமைத்தார். இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை இராஜநாயக்கனின் ஆன்மீகப் பயணம், அவரது மகத்தான பணி, அவர் சந்தித்த துன்பங்கள் மற்றும் அவரது அழியாத மரபு ஆகியவற்றை விரிவாக ஆராய்கிறது.

1. தேடலின் பாதை: கத்தோலிக்கத்திலிருந்து லூத்தரன் திருச்சபைக்கு

இராஜநாயக்கனின் ஆன்மீகப் பயணம், கேள்விகளிலிருந்தும், ஆழ்ந்த தேடலிலிருந்தும் தொடங்கியது. ஃபெங்கரின் நூலில், 1732ஆம் ஆண்டில் இராஜநாயக்கன் எழுதிய ஒரு கடிதத்தின் மூலம், அவருடைய ஆரம்பகால வாழ்க்கை மற்றும் மனமாற்றம் குறித்த தெளிவான சித்திரம் நமக்குக் கிடைக்கிறது.

அவர் ஒரு பாரம்பரிய ரோமன் கத்தோலிக்கக்

குடும்பத்தில் பிறந்தவர். அவருடைய தாத்தா, 30 வயது வரை இந்துவாக இருந்து, பின்னர் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையில் சேர்ந்தவர். அவருடைய தந்தையும் ஞானஸ்நானம் பெற்றவர். இராஜநாயக்கனும் பிறந்த உடனேயே ஞானஸ்நானம் பெற்றார். அவருடைய குடும்பம், புனித சவேரியார் மீது மிகுந்த பக்தி கொண்டிருந்தது. அவருக்காக ஒரு சிறிய தேவாலயத்தைக் கட்டி, காலை, மாலை ஆராதனைகளையும் அவர்கள் நடத்தி வந்தனர்.

தனது 22வது வயதில், இராஜநாயக்கனும் அவருடைய தம்பிசின்னப்பனும் வாசிக்கக் கற்றுக்கொண்டபிறகு, கத்தோலிக்க திருச்சபையின் நூல்களைப் படிப்பதில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டினார். அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஓலைச்சுவடிகளில், புனிதர்களின் வரலாறுகளும், கன்னி மரியாவின் அற்புதங்களும், கிறிஸ்துவின் வாழ்வில் சில பகுதிகளும் இருந்தன. கிறிஸ்துவின் பாடுகளைப் பற்றி வாசித்தபோது, அவருடைய இதயத்தில் ஒரு பெரிய தாக்கம் ஏற்பட்டது. பாவம் என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றி அவர் ஆழமாகச் சிந்திக்கத் தொடங்கினார். கடவுளின் நியாயத்தீர்ப்பைக் குறித்து அவருக்குள் ஒரு பயம் உண்டானது.

இந்த ஆன்மீகக் குழப்பம், அவரை மேலும் தேடத் தூண்டியது. கிறிஸ்துவுக்கு முந்தைய காலத்தைப் பற்றியும், மோசேயின் காலத்தைப் பற்றியும் அறிந்துகொள்ள அவர் மிகுந்த ஆவல் கொண்டார். அவர் கத்தோலிக்க உபதேசியர்களை அணுகி, அதுகுறித்த நூல்களைக் கேட்டார். அவர்களிடம் முகஸ்துதி செய்தும், பரிசுகள் கொடுத்தும் பார்த்தார். ஆனால், அவர்களோ, அத்தகைய நூல்கள் தங்களிடம் இல்லை என்றும், அதுபோன்ற நூல்களைப் பற்றித் தங்களுக்குத் தெரியாது என்றும் கூறிவிட்டனர். 'மோசேயின் புத்தகங்கள் தமிழில் இல்லை, பிறகு ஏன் அதைக் கேட்கிறாய்?' என்று அவர்கள் பதிலளித்தனர். ஆனால், அந்த நூல்களைப் பெற்றே ஆக வேண்டும் என்ற ஆவல், இராஜநாயக்கனின் மனதில் பெரும் வேட்கையாக வளர்ந்தது.

இந்தச் சூழலில்தான், 1725ஆம் ஆண்டில், சிற்றானந்தன் என்ற ஒரு கத்தோலிக்கத் துறவி, மாதேவியப்பட்டணம் என்ற இடத்திற்கு வந்தார். அவரிடம், சீகன்பாலக் மொழிபெயர்த்த புதிய ஏற்பாட்டின் முதல் பகுதியான நான்கு நற்செய்திகளும், அப்போஸ்தலர் நடபடிகளும் அடங்கிய ஒரு நூல் இருந்தது. அந்த நூலை அவர் படிக்கத் தெரியாதவராக இருந்தாலும், மற்றவர்கள் மூலமாகக் கேள்விப்பட்டிருந்தார். அந்த நூலின் முதல் பக்கத்தில், டேனிஷ் மன்னரின் பெயரும், தரங்கம்பாடி நகரின் பெயரும் அச்சிடப்பட்டிருந்ததை அவர் கிழித்து எறிந்திருந்தார். அந்த நூலை இராஜநாயக்கன் பார்த்ததும், அதற்கு மிகுந்த மரியாதை காட்டி, 'இது என்ன நூல்?' என்று கேட்டார். அது தனக்கு மயிலாப்பூரில் கிடைத்ததாக அந்தத் துறவி கூறினார். இராஜநாயக்கன், சில நாட்களுக்கு அந்த நூலைத் தன்னிடம் படிப்பதற்காகத் தருமாறு கெஞ்சிக் கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டார்.

அந்த நூல் கிடைத்ததும், அவருடைய நீண்ட நாள் தேடல் நிறைவடைந்தது போன்ற உணர்வு அவருக்கு ஏற்பட்டது. அவர் இரவும் பகலும், ஒரு விளக்கின் வெளிச்சத்தில் அந்த நூலை வாசித்தார். அதை வாசித்து முடித்தபோது, 'கர்த்தர் எனக்குப்

புரிந்துகொள்ளும்பெரும்வெளிச்சத்தைக்கொடுத்தார்' என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். அந்த நூலை மீண்டும் படிக்க அவர் விரும்பினார். ஆனால், 'சிற்றானந்தன் திரும்பி வந்து தனது நூலைக் கேட்டால் என்ன செய்வது?' என்ற எண்ணம் அவரை வாட்டியது. எனவே, அந்த நூலை முழுமையாக ஓலைச்சுவடியில் படியெடுக்க முடிவு செய்து, எழுதத் தொடங்கினார். புனித மத்தேயு, மாற்கு மற்றும் லூக்காவின் நற்செய்திகளில் ஒரு பகுதியை அவர் படியெடுத்தார். ஆனால், எழுதுவதில் பழக்கமில்லாததால், அவருடைய கை மிகவும் சோர்ந்து போனது. சிற்றானந்தன் தஞ்சாவூருக்குத் திரும்பாததால், அவர் படியெடுப்பதை நிறுத்திக்கொண்டார். அது தரங்கம்பாடி அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்ட நற்செய்தி நூல் என்பதை அறியாத அவர், அதை ஒரு ரோமன் கத்தோலிக்கப் பாத்திரியாரின் நூல் என்றே கருதியிருந்தார். அந்த நூலில் இருந்த வாசகங்கள், 'என் விசுவாசத்தின் மீது எண்ணெய் ஊற்றுவது போல இருந்தது, அதை பிரகாசமாக எரியச் செய்தது' என்று அவர் பதிவு செய்கிறார்.

இந்த ஆன்மீக அனுபவத்திற்குப் பிறகு, அவர் தரங்கம்பாடியில் உள்ள 'ஜெர்மானியப் பாத்திரியார்களைப்' பற்றி அறிந்துகொள்ளும் முயற்சியில் இறங்கினார். அவர் சந்தித்த ஒரு கத்தோலிக்கர், ஜெர்மானியப் பாத்திரியார்கள் 'நமது புனித அன்னைக்கு ஜெபம் செய்யாதவர்கள்' என்று கூறினார். கிறிஸ்தவத்தில் இரண்டு பிரிவுகள் இருக்க முடியுமா என்று அவர் வியப்படைந்தார். உண்மையான இரட்சிப்பின் வரம் யாரிடம் இருக்கும் என்று அறிய, அந்த ஜெர்மானியப் பாத்திரியார்களுடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் முடிவு செய்தார்.

பல தடைகளுக்குப் பிறகு, ஒரு வஞ்சகமான தூதர் மூலமாக, இறுதியாக அவர் தரங்கம்பாடியில் உள்ள புத்தகக் கட்டும் தொழிலாளரான ஜொஹானுடன் தொடர்பு கொண்டார். ஜொஹான், அவருக்கு ஸ்பென்னரின் விளக்கவுரையுடன் கூடிய பெரிய ஞான உபதேச நூலை (Large Catechism) அனுப்பி வைத்தார். ஆறு மாத காலத் தொடர்புக்குப் பிறகு, கடிதங்கள் மூலமாகவும், நேரடிச் சந்திப்புகள் மூலமாகவும், அவர் லூத்தரன் திருச்சபையின் கொள்கைகளைப் பற்றித் தெரிந்துகொண்டார். விவிலியத்தை ஆழமாகப் படித்த பிறகு, 'பரலோகத்தில் நடத்திரங்களைப் போலப் பிரகாசிக்கும் சுவிசேஷ வாசகங்கள் என்னை எழுப்பி, பலப்படுத்தின. அதனால், நான் ரோமன் திருச்சபையை விட்டு வெளியேறும்படித் தூண்டப்பட்டேன்' என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். 1728ஆம் ஆண்டில், அவர் தனது சகோதரர்களுடன் தரங்கம்பாடிக்குச் சென்று, லூத்தரன் திருச்சபையில் தன்னை இணைத்துக்கொண்டார்.

2. சேவைக்கான அழைப்பு: தஞ்சாவூரும் தொடக்க காலப் பணிகளும்

இராஜநாயக்கன், லூத்தரன் திருச்சபையில் தன்னை இணைத்துக்கொண்டதுடன் நின்றுவிடவில்லை. அவர் பெற்ற சத்தியத்தை உடனடியாக மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ளும் பேரார்வம் கொண்டார். அவர் முறையாகத் திருச்சபையில் சேருவதற்கு முன்பே, 1727ஆம் ஆண்டில், தனது படையைச் சேர்ந்த மூன்று வீரர்களுடன் தரங்கம்பாடிக்கு வந்தார். அந்த

வீரர்கள், சிலை வழிபாட்டை விட்டுவிட்டு, ஞானஸ்நானம் பெற விரும்பினர். மிஷனரிகள், அவர்களுக்கு முதலில் ஞான உபதேசம் கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறினர். இராஜநாயக்கன், அவர்களைத் தனது சொந்தப் பொறுப்பில் தரங்கம்பாடியில் விட்டுச் சென்றார். பத்து நாட்களில் அவர்கள் ஞான உபதேசத்தின் அடிப்படைகளைக் கற்றுக்கொண்டனர். பின்னர், இராஜநாயக்கன் திரும்பி வந்து, அப்போஸ்தலர் நடபடிகளில் வரும் நூற்றுக்கதிபதியான கொர்நேலியுவின் கதையை அவர்களுக்கு விளக்கி, அவர்களை விசுவாசத்தில் உற்சாகப்படுத்தினார். அவர்கள் மூவரும் ஞானஸ்நானம் பெற்று, தங்கள் படைப் பணிக்குத் திரும்பினர்.

இந்த நிகழ்வு, இராஜநாயக்கனின் தலைமைப் பண்பையும், சுவிசேஷ வைராக்கியத்தையும் மிஷனரிகளுக்கு உணர்த்தியது. தஞ்சாவூர் பகுதியில் பணியாற்ற ஒரு திறமையான உள்ளூர் தலைவர் தேவை என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருந்தனர். இராஜநாயக்கன், அந்தப் பணிக்கு மிகவும் பொருத்தமானவராக இருந்தார். எனவே, அவர் தனது இராணுவப் பதவியைத் துறந்து, தரங்கம்பாடி மிஷனில், தஞ்சாவூர் பகுதிக்கான உபதேசியாராக நியமிக்கப்பட்டார். அவருடைய தம்பி சின்னப்பன், அவருக்கு உதவியாளராக நியமிக்கப்பட்டார்.

புதிய பணியை ஏற்கும் முன்பு, அவர் நற்கருணை ஆராதனையில் கலந்துகொண்டார். அதன் பிறகு, அவர் மிஷனரிகளிடம் இருந்து விடைபெற்றபோது, தனக்கு வரவிருக்கும் எதிர்ப்புகளை அவர் நன்கு அறிந்திருந்தார். 'எனக்கு எதிராக என்ன நடக்கும் என்று தெரியவில்லை, ஆனாலும் எனக்காக ஜெபியுங்கள்' என்று அவர் கேட்டுக்கொண்டார். 'ஒரு பலம் வாய்ந்த மனிதனைப் பாதுகாவுவராகக் கொண்ட ஒருவன் மீது கல் எறிவது எவ்வளவு முட்டாள்தனமானது என்பதை நான் அவர்களுக்கு எடுத்துரைப்பேன். அந்தப் பலம் வாய்ந்த மனிதரே என்னைச் சந்திக்க வரக்கூடும். இவ்வாறு, நான் இயேசுவிடம் அடைக்கலம் புகுந்துள்ளேன்' என்று கூறி, தனது கடினமான பயணத்தைத் தொடங்கினார்.

3. விசுவாசத்தின் சோதனைக்களம்: துன்புறுத்தல்களும் தளரா உறுதியும்

இராஜநாயக்கன் எதிர்பார்த்ததைப் போலவே, தஞ்சாவூரில் அவருக்குக் காத்திருந்தது மலர் படுக்கையல்ல, முள் கிரீடம்தான். ரோமன் கத்தோலிக்கர்களுக்கு மத்தியில் ஒரு லூத்தரன் உபதேசியாராகப் பணியாற்றுவது, பெரும் எதிர்ப்புகளைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது.

அவர் தஞ்சாவூருக்குத் திரும்பிய உடனேயே, கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் எதிர்ப்பு வெளிப்படையாகத் தொடங்கியது. தஞ்சாவூர் கத்தோலிக்க உபதேசியார், ஏலக்குறிச்சியில் இருந்த ஐரோப்பியப் பாதிரியாரான பெஸ்கிக்கு (Father Beschi) ஒரு கடிதம் எழுதினார். அதில், இராஜநாயக்கனும், அவருடைய சகோதரர் மற்றும் நண்பர்கள் இருவரும் 'விதிவசப்பட்ட பாதிரியாருடன்' சேர்ந்துவிட்டதாகத் தெரிவித்தார். இதைக் கேட்ட பாதிரியார் பெஸ்கி, தனது உபதேசியர்களை

அழைத்து, 18 கிராமங்களின் தலைவர்களையும், முக்கிய நபர்களையும் தனது இடத்திற்கு அழைத்து வரும்படிக் கட்டளையிட்டார். அவர் அவர்களிடம், 'இராஜநாயக்கன் விதிவசப்பட்டவர்களுடன் சேர்ந்துவிட்டான், இது சரியா?' என்று கேட்டார். அவர்கள், 'நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?' என்று கேட்டபோது, பாதிரியார், 'அவன் என்னிடம் வந்தால், என் மனதில் உள்ளதை அவனுக்குத் தெரியப்படுத்துவேன், ஆனால் அவன் வரவில்லையே. நீங்கள் விரும்பியதைச் செய்துகொள்ளுங்கள்' என்று கூறினார்.

இது, வன்முறைக்கான ஒரு மறைமுகத் தூண்டுதலாகவே இருந்தது. பாதிரியாரின் வார்த்தைகளால் உற்சாகப்படுத்தப்பட்ட மக்கள், இராஜநாயக்கனின் சொந்த ஊரான சின்னையன்பாளையத்திற்குச் சென்று, அவருடைய பெற்றோரைத் துன்புறுத்தி, அவருடைய வீட்டை இடித்துத் தள்ள முயன்றனர். ஆனால், மற்ற சாதியினரின் தலையீட்டால், அந்த முயற்சி தடுக்கப்பட்டது. அவர்கள், இராஜநாயக்கன் சாதிப் பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டதாக அறிவித்து, அவருடைய உறவினர்கள் அவருடன் எந்தத் தொடர்பும் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று தடை விதித்தனர்.

இந்தச் சமூகப் புறக்கணிப்பு மிகவும் கடுமையானதாக இருந்தது. 'நான் தஞ்சாவூருக்கு வந்ததிலிருந்து, பலர் என்னை இழிவாகப் பார்க்கிறார்கள், எதிரிகளைப் போல நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் இந்துக்களை மிரட்டி, என்னுடன் பேசக்கூடாது என்று கூறுகிறார்கள். இது என் பெற்றோருக்கு மிகுந்த வேதனையை அளிக்கிறது' என்று அவர் மிஷனரிகளுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிடுகிறார்.

தந்தையின் படுகொலை:

இந்தக் கொள்கைப் போராட்டம், வெறும் சமூகப் புறக்கணிப்புடன் நிற்கவில்லை. அது இரத்தக்களறியில் முடிந்தது. 1731ஆம் ஆண்டில், இராஜநாயக்கனின் தந்தை மற்றும் உறவினர்கள் மீது, ஆயுதம் தாங்கிய ஒரு கத்தோலிக்கக் கும்பல், சொத்துத் தகராறு என்ற போர்வையில் தாக்குதல் நடத்தியது. அந்தக் கும்பல், இராஜநாயக்கனின் இளைய சகோதரரைத் தாக்க முயன்றபோது, அவருடைய தந்தை குறுக்கே சென்று, மகனைக் காப்பாற்ற முயன்றார். அந்தக் கொடூரமான தாக்குதலில், அவர் கடுமையாகக் காயமுற்று, 'என் தந்தையே!' என்று கதறியவாறு, இரண்டு மணி நேரத்தில் உயிர் நீத்தார்.

இந்த நிகழ்வு, அக்காலத்தில் நிலவிய மதவெறியின் உச்சக்கட்டமாகும். ஒரு கொள்கைக்காக, ஒரு குடும்பத்தின் தலைவர் படுகொலை செய்யப்பட்டார் என்பது, இராஜநாயக்கன் பணியாற்றிய சூழல் எவ்வளவு அபாயகரமானது என்பதை உணர்த்துகிறது. அவருடைய மகன்கள், தந்தையின் உடலை நகரவாசலுக்கு வெளியே வைத்து, அதிகாரிகளின் கவனத்தை ஈர்க்க முயன்றனர். ஆனால், அவர்களிடம் பணம் இல்லாததால், அவர்களுக்கு நீதி கிடைக்கவில்லை.

தொடர்ந்த தாக்குதல்கள்:

தந்தையின் மரணத்திற்குப் பிறகும், இராஜநாயக்கன் மீதான தாக்குதல்கள் ஓயவில்லை. 1732ஆம் ஆண்டில், அவருடைய எதிரிகள், அவரைக் கொலை செய்வதற்காக, இரவு நேரத்தில் அவருடைய வீட்டிற்கு ஆட்களை அனுப்பினார். ஆனால், அந்த முயற்சி தோல்வியடைந்தது. அடுத்த ஆண்டில், அவர் தரங்கம்பாடிக்குச் சென்றுகொண்டிருந்த வழியில், கத்தோலிக்கர்களால் தாக்கப்பட்டார். அவருடைய மனைவி குறுக்கே பாய்ந்து, அவரை ஒரு வாய் வெட்டிலிருந்து காப்பாற்றினார். ஒவ்வொரு ஆண்டும் இதுபோன்று ஏதாவது ஒரு துன்பம் அவருக்கு நேர்ந்துகொண்டே இருந்தது.

இத்தனை துன்பங்களுக்கு மத்தியிலும், இராஜநாயக்கன் தனது விசுவாசத்தில் ஒருபோதும் தளர்வடையவில்லை. அவர் இந்தத் துன்பங்களை, ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கான பயிற்சிகளாகவே கருதினார். 1735ஆம் ஆண்டில் அவர் எழுதிய கடிதத்தில், அவருடைய அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை வெளிப்படுகிறது: 'நான் எப்படி என்னை ஆறுதல்படுத்திக்கொள்கிறேன் என்று உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். கர்த்தர், இம்மைக்காகவும், மறுமைக்காகவும் என் மீது நன்மையாகவே இருக்கிறார். அவர் எனக்கு அனுப்பும் பாடுகள், எனக்கு மிகவும் மேலான மகிமையின் பாரத்தை உருவாக்கும். அந்த மகிமையை நான் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறேன். இந்த எண்ணங்களை என் மக்களிடமிருந்து மறைக்க என்னால் முடியவில்லை. கடவுள் எனக்கு இந்த நிவாரணத்தை அருளியிருக்கிறார், அவருடைய சித்தமின்றி எனக்கு எதுவும் நேராது.'

4. உழைப்பின் பழங்கள்: இராஜநாயக்கனின் மரபு

இராஜநாயக்கனின் பொறுமையும், விடாமுயற்சியும் வீண் போகவில்லை. அவருடைய அன்பும், உறுதியும், அவருடைய கடுமையான எதிரிகள் சிலரின் இதயங்களையும் மாற்றின. அவர் பல ஆத்துமாக்களைக் கிறிஸ்துவிடம் வழிநடத்தினார். அவர் விவிலியத்தில் ஆழ்ந்த அறிவும், சிறந்த பிரசங்கத் திறமையும் கொண்டிருந்தார். 1736ஆம் ஆண்டில், தரங்கம்பாடியில் ஒரு மிஷனரி நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தபோது, அவர் புதிய எருசலேம் ஆலயத்தில் பிரசங்கம் செய்யும் அளவிற்குத் திறமை பெற்றிருந்தார்.

இருப்பினும், அக்கால சமூகச் சூழல், அவரை ஒரு குருவாக அபிவேகம் செய்யத் தடையாக இருந்தது. அவர் தாழ்ந்த சாதியைச் சேர்ந்தவராகக் கருதப்பட்டதால், உயர்சாதியினர் அவருடைய வார்த்தைகளுக்கு மதிப்பளிக்க மாட்டார்கள் என்று மிஷனரிகள் கருதினர். இது, அக்காலத்தில் மிஷன் சந்தித்த சமூகச் சவால்களைக் காட்டுகிறது.

அவர் தனது வாழ்வின் பிற்பகுதியில், அரந்தாங்கி என்ற இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டு, அங்கும் தனது பணியைத் தொடர்ந்தார். 1771ஆம் ஆண்டு, செப்டம்பர் 29ஆம் தேதி, தனது 71வது வயதில், ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆராதனையை முடித்துவிட்டு, ஒரு நோயாளியைச் சந்தித்த பிறகு, அவர் கடுமையான வலியால் பாதிக்கப்பட்டு, 'கர்த்தராகிய இயேசுவே, என் ஆவியை ஏற்றுக்கொள்ளும்' என்ற வார்த்தைகளுடன் காலமானார்.

அவர் 40 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக மிஷனுக்குச் சேவை செய்திருந்தார்.

அவர், 'தெளிவான புரிதல், சிறந்த நினைவாற்றல், இனிமையான பேசும் விதம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்தார். மேலும், விவிலியத்திலும், திருச்சபை வரலாற்றின் முக்கிய நிகழ்வுகளிலும் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார்' என்று வரலாறு அவரைப் பற்றிப் பதிவு செய்கிறது.

முடிவுரை

உபதேசியார் இராஜநாயக்கனின் வாழ்க்கை, வெறும் ஒரு நபரின் கதையல்ல. அது, சத்தியத்தைத் தேடும் ஒரு ஆன்மாவின் பயணம்; துன்புறுத்தல்களுக்கு மத்தியில் தளராத விசுவாசத்தின் சாட்சியம்; மற்றும் இந்தியத் திருச்சபையின் சுதேசித் தலைமைத்துவத்தின் ஒரு முன்னோடி வரலாறு. அவர் தஞ்சாவூரில் எதிர்கொண்ட எதிர்ப்புகளும், குறிப்பாக அவருடைய தந்தையின் படுகொலையும், 18ஆம் நூற்றாண்டில் நிலவிய மதப் சகிப்புத்தன்மையின்மை ஆழமான வடுவாகும்.

கத்தோலிக்கத் திருச்சபையிலிருந்து அவர் பெற்ற ஆன்மீக அடித்தளமும், பின்னர் லூத்தரன் திருச்சபையில் அவர் கண்டடைந்த விவிலிய சத்தியமும், அவரை ஒரு தனித்துவமான தலைவராக வடிவமைத்தன. அவர் ஒரு உபதேசியாராக மட்டுமே பணியாற்றினாலும், அவருடைய தாக்கம் பல குருக்களின் தாக்கத்தை விட அதிகமாக இருந்தது. அவர் தஞ்சாவூரில் நடவடிக்கை, பிற்காலத்தில் ஷவார்ட்ஸ் போன்ற மாபெரும் மிஷனரிகள் அறிவடை செய்ய ஒரு வளமான நிலத்தை உருவாக்கியது. இராஜநாயக்கனின் கதை, தரங்கம்பாடி மிஷனரின் வரலாற்றில் ஒரு பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய அத்தியாயமாகும். இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை, அந்த மாமனிதரின் தியாகத்தையும், சேவையையும் நமக்குத் தெளிவாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.

த்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மதுரை, வளமும், ஆன்மீகமும் நிறைந்த ஒரு பகுதியாக அறியப்பட்டாலும், அதன் வரலாறு, பஞ்சம் மற்றும் கொள்ளைநோய் என்ற இருண்ட பக்கங்களையும் கொண்டது. தொடர்ச்சியான வறட்சி, பருவமழை பொய்த்தல் மற்றும் சுகாதாரமற்ற சூழல் ஆகியவை, டட்சக்கணக்கான மக்களைப் பசியிலும், நோயிலும் தள்ளியது. இந்த அவலமான காலகட்டத்தில், அமெரிக்கன் மதுரை மிஷன், வெறும் ஆன்மீக வழிகாட்டியாக மட்டும் இல்லாமல், ஒரு மாபெரும் மனிதாபிமான சக்தியாக எழுந்து நின்றது. உணவு வழங்கி, அனாதைகளைக்

காத்து, நோயுற்றவர்களுக்குச் சிகிச்சையளித்து, அவர்கள் ஆற்றிய பணிகள், தியாகத்தாலும், கருணையாலும் எழுதப்பட்ட ஒரு வரலாற்று அத்தியாயமாகும்.

1. கொள்ளைநோயின் கோரத் தாண்டவம்

காலரா, மதுரை மிஷனிகளின் பணிகளுக்கு ஒரு தொடர்ச்சியான அச்சுறுத்தலாக விளங்கியது. 1844-ல், காலரா நோய் பரவியபோது, மிஷனின் முக்கியத் தூணாக விளங்கிய ரெவரெண்ட் டுவைட் (Rev. Dwight), நோயால் பாதிக்கப்பட்டு இறந்தார். அவர், தனது மரணத்திற்கு முன்பு கூட, நோயால்

மனைனா செல்வகுமார்

பஞ்சமும் கொள்ளைநோயும்:
மதுரை மிஷனின்
மனிதாபிமானப் போராட்டம்

பாதிக்கப்பட்ட மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்து கொண்டிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அவரது மரணம், மிஷனரிகள் மத்தியில் பெரும் அதிர்ச்சியையும், துயரத்தையும் ஏற்படுத்தியது. அடுத்த நாள் காலையில், திருமதி டுவைட் (Mrs. Dwigth) அவர்களும் காலராவால் தாக்கப்பட்டார்; ஆனால், அவர் சிகிச்சைக்குப் பிறகு உயிர் பிழைத்தார். இதைத் தொடர்ந்து, திருமதி நார்த் (Mrs. North) மற்றும் திருமதி செர்ரி (Mrs. Cherry) ஆகியோரும் காலராவுக்குப் பலியானார்கள். ஒரே வாரத்தில், பல மிஷனரி குடும்பங்கள் தங்கள் அன்புக்குரியவர்களை இழந்தன. இந்த நிகழ்வுகள், மிஷனரிகள் மத்தியில் ஒரு சொல்லொணாத் துயரத்தையும், அச்சத்தையும் ஏற்படுத்தியது.

1866-ல் மீண்டும் காலரா பரவியபோது, டாக்டர் செஸ்டர் (Dr. Chester), தன்னால் இயன்றவரை மருத்துவ உதவிகளைச் செய்தார். திண்டுக்கல் (Dindigul) நகரத்தில் மட்டுமே, அவர் எழுபதுக்கும் மேற்பட்ட நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை அளித்தார். ஆனால், நோயின் தீவிரம் அதிகமாக இருந்ததால், பலரைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை.

2. பஞ்சத்தின் பிழியில் மதுரை

1860-களில், அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போரின் காரணமாக, பருத்தியின் விலை பன்மடங்கு உயர்ந்தது. இதனால், மதுரைப் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகள், நெல் பயிரிடுவதைக் கைவிட்டு, அதிக இலாபம் தரும் பருத்தியைப் பயிரிடத் தொடங்கினர். இது, உணவு உற்பத்தியில் ஒரு பெரும் சரிவை ஏற்படுத்தியது.

இதைத் தொடர்ந்து, மூன்று ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக மழை பொய்த்தது. ஆறுகளும், குளங்களும் வறண்டன. விளைநிலங்கள் காய்ந்து போயின. 1859-ல் இருந்ததை விட, அரிசியின் விலை நான்கு மடங்கு உயர்ந்தது. மக்கள், உணவு தேடி தங்கள் கிராமங்களை விட்டு வெளியேறினர். வழியில், பசியாலும், சோர்வாலும் பலர் மடிந்தனர். அவர்களின் உடல்களை நரிகளும், கழுகுகளும் தின்றன. ஒரு கிராமத்தில், அறுபது வீடுகளில், நூற்று நாற்பது பேர் பட்டினியால் இறந்தனர்.

3. 1877-ம் ஆண்டின் மாபெரும் பஞ்சம் (The Great Famine of 1877)

1876-ல் பருவமழை முற்றிலுமாகப் பொய்த்ததால், 1877-ல் ஒரு மாபெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. இது 'தாது வருடப் பஞ்சம்' என்று வரலாற்றில் அறியப்படுகிறது. மதுரை மாவட்டத்தின் மக்கள் தொகையில் நான்கில் ஒரு பகுதியினர், இந்தப் பஞ்சத்தில் மடிந்தனர்.

மக்கள், மரங்களிலிருந்து கிடைக்கும் காட்டுப் பழங்களையும், விதைகளையும், கிழங்குகளையும் தோண்டித் தின்றனர். சிலர், விஷ வேர்களைத் தின்று இறந்தனர். பசியின் கொடுமை தாங்காமல், தாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைகளைக் குளங்களில் வீசி எறிந்தனர்.

அரசாங்கம், நிவாரண முகாம்களைத் திறந்து,

ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு உணவு வழங்கியது. ஆனால், அது போதுமானதாக இல்லை. தெருக்களில் பிணங்கள் குவிந்தன. கொள்ளை, கொலை மற்றும் தற்கொலைகள் அதிகரித்தன.

4. மிஷனரிகளின் நிவாரணப் பணிகள்: கருணையின் கரங்கள்

இந்த இக்கட்டான சூழலில், மிஷனரிகள் தங்களால் இயன்ற அனைத்து உதவிகளையும் செய்தனர். இங்கிலாந்தில் உள்ள நண்பர்களிலிருந்து பெறப்பட்ட நிதியுதவியைக் கொண்டு, அவர்கள் உள்ளூர் ஊழியர்களுக்குக் கூடுதல் சம்பளம் வழங்கி, அவர்களின் குடும்பங்களைக் காத்தனர்.

1877-ம் ஆண்டின் பஞ்சத்தின்போது, 'Mansion House Fund' என்ற பெயரில் இங்கிலாந்து, ஆஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து போன்ற நாடுகளிலிருந்து பெறப்பட்ட நிதியுதவியைக் கொண்டு, மிஷனரிகள் நிவாரணப் பணிகளை விரிவுபடுத்தினர். திருமதி கேப்ரான் (Mrs. Capron), பட்டு நெசவுத் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு உணவு வழங்கினார்.

ஒரு தாய், தனது இரண்டு குழந்தைகளை திருமதி கேப்ரான் அவர்களின் காலடியில் வைத்து, 'நேற்று என் ஐந்தாவது குழந்தை இறந்துவிட்டது. எரிக்கக்கூட என்னிடம் பணம் இல்லை. இந்தக் குழந்தைகளையாவது காப்பாற்றுங்கள்,' என்று கதறினார்.

அனாதை இல்லங்கள்: பஞ்சத்தால் பெற்றோரை இழந்த ஆயிரக்கணக்கான குழந்தைகள் அனாதைகளாயினர். மிஷனரிகள், அவர்களுக்காக அனாதை இல்லங்களைத் (Orphanages) திறந்தனர். ரெவரெண்ட வாஷ்பர்ன் (Rev. Washburn), பசுமலையில் (Pasumalai) ஒரு பெரிய அனாதை இல்லத்தை நடத்தி, ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட குழந்தைகளுக்குப் புகலிடம் அளித்தார். ரெவரெண்ட சாண்டலர் (Rev. Chandler), பாளையத்தில் (Palni) முன்னூறுக்கும் மேற்பட்ட குழந்தைகளைக் கவனித்துக்கொண்டார்.

இந்த அனாதை இல்லங்கள், வெறும் உணவு வழங்கும் மையங்களாக மட்டும் இல்லாமல், குழந்தைகளுக்குக் கல்வியும், தொழிற்பயிற்சியும் அளிக்கும் இடங்களாகவும் விளங்கின.

முடிவுரை

பஞ்சம் மற்றும் கொள்ளைநோய் காலங்களில், மதுரை மிஷனரிகள் ஆற்றிய மனிதாபிமானப் பணிகள், அவர்களின் சேவையின் மிக உயர்ந்த வெளிப்பாடாகும். தங்கள் சொந்த உயிரைப் பணயம் வைத்து, நோயுற்றவர்களுக்குச் சிகிச்சையளித்தும், பசித்தவர்களுக்கு உணவளித்தும், அனாதைகளுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்தும், அவர்கள் கிறிஸ்துவின் அன்பை வார்த்தைகளால் மட்டுமல்ல, செயல்களாலும் காட்டினர். அந்தக் கடினமான காலங்களில், அவர்களின் கருணையின் கரங்கள், லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு ஆறுதலையும், வாழ்வையும் அளித்தது. அந்தத் தியாகத்தின் தழும்புகள், மதுரையின் மருத்துவ மற்றும் சமூக சேவை வரலாற்றில் என்றும் அழியாமல் நிலைத்திருக்கும்.

மதுரை மிஷனின் மருத்துவப் பணி:

குணமாக்குதலும்

நற்செய்தியும்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மதுரை, பஞ்சம், கொள்ளைநோய் மற்றும் அறியாமை ஆகியவற்றால் சூழப்பட்டிருந்தது. மக்கள், நவீன மருத்துவ வசதிகள் இன்றி, நோய்களால் அவதியுற்றனர். இந்த இருண்ட சூழலில், அமெரிக்கன் மதுரை மிஷனின் மருத்துவப் பணி, ஒரு நம்பிக்கையின் கீற்றாக உதயமானது. அது, மக்களின் உடல் பாகங்களைக் குணமாக்குவதை மட்டும் நோக்கமாகக் கொள்ளவில்லை; அவர்களின் ஆன்மீகத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யும் ஒரு இரட்டைப் பணியாகவே அதை மிஷனரிகள் கருதினர். டாக்டர் ஜான் ஸ்கட்டர் மற்றும் டாக்டர் எட்வர்ட் செஸ்டர் போன்ற முன்னோடி மருத்துவர்களின் தியாகமும், சேவையும், மதுரையின் நவீன மருத்துவ வரலாற்றிற்கு வலுவான அடித்தளமிட்டது.

1. மருத்துவப் பணியின் தேவை: ஒரு மனிதாபிமான அழைப்பு

மதுரை மிஷன் தொடங்கப்பட்ட ஆரம்ப ஆண்டுகளில், மருத்துவப் பணி ஒரு முழுமையான துறையாக இருக்கவில்லை. ஆனால், 1840-களிலும், அதற்குப் பின்னரும், காலரா போன்ற கொள்ளைநோய்கள் மதுரைப் பகுதியில் பெரும் அழிவை ஏற்படுத்தின. 1843-ல், காலரா நோய் தீவிரமாகப் பரவியபோது, மிஷனின் திறமையான மற்றும் அன்பான உறுப்பினர்களில் ஒருவரான ரெவரெண்ட் டுவைட் (Rev. Dwigth), காலராவால் பாதிக்கப்பட்டு இறந்தார்.

இந்த இழப்பு, மிஷனுக்கு ஒரு நிரந்தர மருத்துவரின் அவசியத்தை ஆழமாக உணர்த்தியது. பஞ்ச காலங்களில், பசியாலும், நோயாலும் மக்கள் தெருக்களில் மடிந்து கொண்டிருந்தனர். 1860-களில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தின்போது, நிலைமை மேலும் மோசமடைந்தது. மிஷனரிகள், தங்கள் கைகளாலேயே மருத்துவ உதவிகளைச் செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்திற்குத் தள்ளப்பட்டனர்.

இந்தச் சூழலில், மருத்துவப் பணி என்பது ஒரு மனிதாபிமான சேவையாகவும், மக்கள் மத்தியில் நம்பிக்கையையும், நற்பெயரையும் பெறுவதற்கான ஒரு சிறந்த வழியாகவும் மிஷனரிகளால் பார்க்கப்பட்டது. இயேசு கிறிஸ்துவின் குணமாக்கும் பணியைப் பின்பற்றி, உடல் மற்றும் ஆன்மா இரண்டிற்கும் சுகம் அளிப்பதே அவர்களின் நோக்கமாக இருந்தது.

2. டாக்டர் ஜான் ஸ்கட்டர்: மருத்துவமும் ஆன்மீகமும்

காலரா நோய் பரவி, மிஷன் ஒரு மருத்துவரை இழந்திருந்த இக்கட்டான சூழலில், யாழ்ப்பாணம் (Jaffna)

W.G. Jackman.

மிஷனிலிருந்து டாக்டர் ஜான் ஸ்கட்டர் (Dr. John Scudder), 1847-ல் மதுரைக்கு அனுப்பப்பட்டார். அவர், ஒரு திறமையான மருத்துவர் மட்டும்ல்ல, ஒரு தீவிர நற்செய்தியாளரும் ஆவார்.

அவர் மதுரைக்கு வந்த நாள், சித்திரைத் திருவிழா நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த நேரம். பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடியிருந்ததைக் கண்ட அவர், உடனடியாக தனது மருத்துவப் பணியுடன், நற்செய்திப் பணியையும் தொடங்கினார். அவர், தனது மருத்துவ அறிவை, நற்செய்தியை அறிவிப்பதற்கான ஒரு கருவியாகவே பயன்படுத்தினார்.

அவரது மருத்துவமனைக்கு வந்த நோயாளிகளுக்கு, அவர் உடனடியாக மருந்து கொடுக்கவில்லை. முதலில், அவர்களுக்கு வேதாகமத் துண்டுப் பிரசுரங்கள் வாசித்துக் காட்டப்படும்; பிரசுரங்கள் செய்யப்படும். அதன் பிறகு, வாசிக்கத் தெரிந்தவர்களுக்கு ஒரு சீட்டு கொடுக்கப்பட்டு, அதைக் காட்டிய பின்னரே மருந்து வழங்கப்படும்.

ஒருமுறை, ஒரு பெரிய கட்டியால் அவதிப்பட்ட ஒரு பிராமணர், அறுவை சிகிச்சைக்காக அவரிடம் வந்தார். அந்த பிராமணர், அந்நியரான டாக்டர் ஸ்கட்டரைத் தொடுவது தீட்டு என்று தயங்கினார். ஆனால், வேறு வழியின்றி, தனது கடவுளிடம் பூக்கட்டிப் பார்த்து, அனுமதி கிடைத்தவுடன் அவரிடம் வந்தார். டாக்டர் ஸ்கட்டர், அவருக்கு வெற்றிகரமாக அறுவை சிகிச்சை செய்து, அவரது உயிரைக் காப்பாற்றினார்.

காலரா, பெரிய கட்டிகள், கண் புரை போன்ற பல நோய்களுக்கு அவர் சிகிச்சை அளித்தார். அவரது புகழ், மதுரை முழுவதும் பரவியது. மக்கள் அவரை ஒரு தெய்வீக சக்தி

கொண்டவராகக் கருதினர். ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் நோயாளிகளைப் பார்த்த பிறகு, மாலையில் நகரின் தெருக்களில் சென்று பிரசங்கம் செய்வதை அவர் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்.

3. டாக்டர் எட்வர்ட் செஸ்டர்: ஒரு நீண்டகால சேவை

டாக்டர் ஸ்கட்டரின் பணி குறுகிய காலமாக இருந்தாலும், அது ஒரு வலுவான அடித்தளத்தை அமைத்தது. அவருக்குப் பிறகு, டாக்டர் எட்வர்ட் செஸ்டர் (Dr. Edward Chester), மதுரை மிஷனின் மருத்துவப் பணிக்கு ஒரு நீண்டகால மற்றும் நிலையான வடிவத்தைக் கொடுத்தார்.

1861-ல், அவர் சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் (Madras Medical College) முறையான மருத்துவப் பயிற்சி பெற்றார். 1862-ல் மதுரைக்குத் திரும்பிய அவர், மிஷனின் நிரந்தர மருத்துவராகப் பொறுப்பேற்றார். பஞ்சமும், காலராவும் தலைவிரித்தாடிய ஒரு கடினமான காலகட்டத்தில் அவர் தனது பணியைத் தொடங்கினார்.

அவர் திண்டுக்கல்லிலும் (Dindigul), மதுரையிலும் (Madura) மருந்தகங்களைத் தொடங்கி, ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்குச் சிகிச்சை அளித்தார். அவர், டாக்டர் ஸ்கட்டரைப் போலவே, மருத்துவமனையிலும், கிராமங்களிலும் பிரசங்கங்கள் செய்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். நோயாளிகளுக்கு வழங்கப்படும் சீட்டுகளில், பத்து கட்டளைகள், கர்த்தரின் ஜெபம் மற்றும் இரட்சிப்பு குறித்த சுருக்கமான செய்திகள் அச்சிடப்பட்டிருந்தன.

அவரது மருத்துவப் பணி, உயர்சாதி இந்துக்கள் மற்றும் இஸ்லாமியர்கள் மத்தியிலும் அவருக்கு நற்பெயரைப் பெற்றுத் தந்தது. அவர்கள், தங்களின் வீடுகளுக்கு அவரை வரவேற்று, அவரது போதகர்களும் அவருடன் வருவதை அனுமதித்தனர்.

திண்டுக்கல்லில் அவர் தொடங்கிய மருத்துவப் பள்ளியின் மூலம், பல உள்ளூர் இளைஞர்களுக்கு மருத்துவப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. இது, மருத்துவ சேவையை கிராமப்புறங்களுக்கு விரிவுபடுத்த உதவியது.

முடிவுரை

டாக்டர் ஸ்கட்டர் மற்றும் டாக்டர் செஸ்டர் ஆகியோரின் அயராத உழைப்பு, மதுரை மிஷனின் மருத்துவப் பணிக்கு ஒரு அழியாத அடையாளத்தை அளித்தது. அவர்கள், வெறும் நோய்களைக் குணமாக்கும் மருத்துவர்களாக மட்டும் இருக்கவில்லை; மக்களின் ஆன்மீகத் தேவைகளையும் கருத்தில் கொண்ட சேவையாளர்களாக விளங்கினர். அவர்களின் பணி, பிற்காலத்தில் ஆல்பர்ட் விக்டர் மருத்துவமனை மற்றும் பெண்கள் மருத்துவமனை போன்ற பெரிய நிறுவனங்கள் உருவாவதற்கு அடித்தளமிட்டது. குணமாக்குதலும், நற்செய்தியும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்த அவர்களின் சேவை, மதுரையின் நவீன மருத்துவ வரலாற்றில் ஒரு பொன்னான அத்தியாயமாகும்.

மாத ஆய்விறழ் சந்தா விபரம்

சந்தா விபரம்	உள்ளாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்கொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்கொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்கொடை

வங்கி விபரம்

Name: CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL

A/c Number : 1748 020000 5614

Bank name : Federal Bank

IFSC code: FDRL0001748

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

மாத ஆய்விறழை நீங்கள்

தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்ள

G-Pay மூலம் நன்கொடை செலுத்த

90420 15221 என்ற எண்ணுக்கு செலுத்தவும்

காசோலை மற்றும் வரைவோலை செலுத்த

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

(CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL)

என்ற பெயரில் எடுக்கவும்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,

கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,

பங்களாச் சுரண்டை-627859,

தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)

04633 290401, 91767 80001

மன்னா செல்வகுமார்

மிருகங்கள் இல்லாத வண்டியும், குணப்படுத்தும் கராங்கனும்:

டாக்டர் ஐடாவின் கிராமப்புறப் பயணம்

டாக்டர் ஐடா ஸ்கபர், மருத்துவப் பட்டத்துடன் இந்தியா திரும்பியபோது, அவரது நோக்கம் தெளிவாக இருந்தது: மருத்துவமனைக் கதவுகளைத் தாண்டி, உதவி தேவைப்படும் கிராமப்புற மக்களைத் தேடிச் செல்ல வேண்டும். ஆனால், அவரது இந்த உன்னத முயற்சிக்கு தொழில்நுட்பமும், அறியாமையும் உருவாக்கிய ஒரு விசித்திரமான தடை காத்திருந்தது.

'பிசாசு வருகிறது!': மோட்டார் காரைக் கண்டு மிரண்ட கிராமங்கள்

20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், தென்னிந்தியாவின் கிராமப்புறச் சாலைகளில் குதிரை வண்டிகளும், மாட்டு வண்டிகளுமே பிரதான வாகனங்களாக இருந்தன. அந்தச் சூழலில், டாக்டர் ஐடா தனது மருத்துவப் பயணங்களுக்காக ஒரு 'பியூஜியோ' (Peugeot) மோட்டார் காரை வாங்கினார். அது அக்காலத்தில் ஒரு பெரும் தொழில்நுட்ப அதிசயமாகக் கருதப்பட்டது. ஆனால், அந்த அதிசயம், கிராம மக்களுக்குப் பெரும் அச்சத்தை ஏற்படுத்தியது.

ஐடா தனது காரில் மருத்துவ உபகரணங்களுடன் ஒரு கிராமத்தை நோக்கிச் செல்லும்போது, ஒரு விசித்திரமான காட்சி அரங்கேறும். காரின் எஞ்சின் சத்தத்தைக் கேட்டதும், சாலையில் விளையாடக்கொண்டிருந்த குழந்தைகள் அலறியடித்து ஓடுவார்கள். வயலில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தவர்கள், தங்கள் கருவிகளைப் போட்டுவிட்டு ஓட்டம் பிடிப்பார்கள். வீடுகளில் இருந்தவர்கள் கதவுகளை இறுகச் சாத்திக்கொள்வார்கள். கிராமமே ஒருவித பீதியில் மூழ்கிவிடும்.

அவர்களின் அச்சத்திற்குக் காரணம், அந்த 'மிருகங்கள்

இல்லாத வண்டி'. குதிரையோ, மாடோ இல்லாமல் ஒரு வண்டி தானாகவே எப்படி ஓட முடியும்? அது நிச்சயம் ஏதோ ஒரு கெட்ட சக்தியாகவோ அல்லது 'பிசாசாகவோ'தான் இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் நம்பினார்கள். 'பிசாசு வருகிறது! பிசாசு வருகிறது!' என்ற கூக்குரல்கள் கிராமம் முழுவதும் எதிரொலிக்கும்.

அச்சத்தை அண்பால் வென்ற ஐடா

இந்த எதிர்பாராத கலாச்சார எதிர்ப்பைக் கண்டு ஐடா திகைத்துப் போனாலும், அவர் மனம் தளரவில்லை. மக்களின் அறியாமையையும், பயத்தையும் அன்பாலும், பொறுமையாலும் வெல்ல முடியும் என்று அவர் நம்பினார்.

ஒவ்வொரு கிராமத்திற்குச் செல்லும்போதும், மக்கள் பயந்து ஓடுவதைக் கண்டால், அவர் உடனடியாகக் காரை நிறுத்திவிடுவார். காரிலிருந்து இறங்கி, அவர்களை நோக்கிப் புன்னகையுடன் நடந்து செல்வார். தனது உதவியாளர்களின் துணையுடன், 'பயப்படாதீர்கள்! நாங்கள் உங்களுக்கு உதவவே வந்திருக்கிறோம். நாங்கள் எந்தத் தீங்கும் செய்ய மாட்டோம்,' என்று அவர்களின் மொழியில் பேசுவார்.

முதலில், மக்கள் அவரை சந்தேகத்துடனேயே பார்த்தனர். ஆனால், அவரது கனிவான பேச்சும், உண்மையான அக்கறையும் மெல்ல மெல்ல அவர்களின் மனதை மாற்றியது. அவர் அவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளித்து, நோய்களிலிருந்து குணப்படுத்தியபோது, அந்த 'பிசாசின் வண்டி' உண்மையில் ஒரு 'தேவதையின் வாகனம்' என்பதை அவர்கள் உணரத் தொடங்கினார்கள். காலப்போக்கில், காரின் சத்தம் கேட்டால், மக்கள் பயந்து ஓடுவதற்குப் பதிலாக, நம்பிக்கையுடன் அவரை

நோக்கி வரத் தொடங்கினார்கள். அந்த மோட்டார் கார், அச்சத்தின் சின்னமாக இருந்து, ஆரோக்கியத்தின் அடையாளமாக மாறியது.

'ரோட்சைட்ஸ்': சாலையோரங்களில் மலர்ந்த மருத்துவ சேவை

தொலைதூர கிராமங்களில் உள்ள மக்கள், மருத்துவமனைக்கு வரத் தயங்குவதையும், அதற்கான வசதிகள் இல்லாததையும் ஐடா உணர்ந்தார். நோயாளிகள் மருத்துவமனையைத் தேடி வருவதற்குக் காத்திருக்காமல், மருத்துவமே அவர்களைத் தேடிச் செல்ல வேண்டும் என்ற புதுமையான சிந்தனையின் விளைவாகப் பிறந்ததுதான் 'சாலையோரங்கள்' (Roadsides) நடமாடும் மருத்துவமனைத் திட்டம்.

1. ஒரு நடமாடும் மருத்துவமனை: ஐடாவின் மோட்டார் கார், ஒரு சிறிய நடமாடும் மருத்துவமனையாக மாறியது. அதில் அத்தியாவசிய மருந்துகள், மருத்துவ உபகரணங்கள், மற்றும் ஒரு சிறிய பரிசோதனை மேசை ஆகியவை இருந்தன.
2. சாலையோர சிகிச்சை: ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், ஒரு மரத்தடியிலோ அல்லது ஒரு பொது இடத்திலோ, அவரது நடமாடும் மருத்துவமனை செயல்படும். நோயாளிகள் வரிசையில் நின்று சிகிச்சை பெறுவார்கள்.
3. சுகாதாரக் கல்வி: 'ரோட்சைட்ஸ்' திட்டம், வெறும் சிகிச்சை அளிக்கும் மையமாக மட்டும் இருக்கவில்லை. அது ஒரு சுகாதாரக் கல்வி மையமாகவும் விளங்கியது. சுத்தமான குடிநீரின் அவசியம், கைகளைக் கழுவுவதன் முக்கியத்துவம், மற்றும் நோய்த்தடுப்பு முறைகள் குறித்து ஐடாவும் அவரது குழுவினரும் கிராம மக்களுக்கு எளிய மொழியில் விளக்கினார்கள்.

இந்த 'ரோட்சைட்ஸ்' திட்டம், அக்காலத்தில் ஒரு புரட்சிகரமான முயற்சியாக இருந்தது. இது கிராமப்புற சுகாதாரத்தில் ஒரு மாபெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இதன் மூலம், ஆயிரக்கணக்கான மக்கள், குறிப்பாகப் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள், தங்களின் வீடுகளுக்கு அருகிலேயே மருத்துவ சேவையைப் பெற்றனர்.

முடிவுரை

டாக்டர் ஐடா ஸ்கப்பின் பியூஜியோ மோட்டார் காரும், 'ரோட்சைட்ஸ்' திட்டமும், அவரது தொலைநோக்குப் பார்வைக்கும், சவால்களை எதிர்கொள்ளும் துணிவுக்கும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகள். மக்களின் அறியாமை என்ற தடையை அவர் தனது விடாமுயற்சியாலும், இரக்க குணத்தாலும் தகர்த்தெறிந்தார். தொழில்நுட்பத்தை, மக்களின் நன்மைக்காக எவ்வாறு பயன்படுத்த முடியும் என்பதற்கு அவரது பயணம் ஒரு சிறந்த பாடம். அந்த 'மிருகங்கள் இல்லாத வண்டி' அன்று தென்னிந்தியாவின் கிராமப்புறச் சாலைகளில் உருவாக்கிய ஆரோக்கியப் புரட்சியின் தாக்கம், இன்றும் வேலூர் கிறிஸ்தவ மருத்துவமனையின் சேவைகளில் எதிரொலிக்கிறது.

மனீனா செல்வகுமார்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் நடத்தும் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள் மாத ஆய்விதழை நண்பர்கள், உறவினர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த அன்போடு கூட கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். கடந்த நான்கு வருடங்களாக ஒவ்வொரு மாதமும் தொடர்ந்து வெளி வந்து கொண்டு இருக்கின்றது. மறைக்கப்பட்ட, மறைந்த, மறந்த வரலாற்றுப் பக்கங்களை அடுத்த தலைமுறையினரின் கரங்களில் கொடுப்பது நம் கடமை.

சங்கத்தின் 'கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்' மாத ஆய்விதழை நீங்கள் தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்ள விரும்பினால் அதற்கான ஆண்டு சந்தா 600 ரூபாய் ஐந்து ஆண்டுக்கான சந்தா 3000 ரூபாய் மட்டுமே. மற்றும் G-Pay மூலம் நன்கொடை செலுத்த விரும்பினால் 91767 80001 என்ற எண்ணுக்கு செலுத்தவும். காசோலை மற்றும் வரைவோலை செலுத்த 'கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்' (CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL) என்ற பெயரில் எடுத்து அனுப்பவும்.

நன்கொடை சந்தா செலுத்திய தகவலை கொடுக்கப்பட்டுள்ள தொலைபேசி எண் அல்லது வாட்ஸ் ஆப் அல்லது மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு மறக்காமல் தெரியப்படுத்தவும்.

வங்கி விபரம்

Name: CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL

A/c Number : 1748 020000 5614

Bank name : Federal Bank

IFSC code: FDRL0001748

ஆசிரியர்

**கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,
கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,
பங்களாச் சுரண்டை-627859,
தென்காசி மாவட்டம் (குமிழ்நாடு)
04633 290401, 91767 80001**

நீங்கள் சம்பூரணமாகச் சாப்பிட்டு, திருப்தியடைந்து, உங்களை அதிசயமாய் நடத்திவந்த உங்கள் தேவனாகிய காத்தருடைய
நாமத்தைத் துதிப்பீர்கள்; என் ஜனங்கள் ஒருபோதும் வெட்கப்பட்டுப்போவதில்லை.

யோவேல் 2:26

109,V.O.C MARKET, THOOTHUKKUDI-1
allwinjasmine@gmail.com

9788870389, 9788870388
9788870387, 9894936682

P.G.T.ஆல்வின் ஜேக்கப் & பிரதர்ஸ்

FRUITS AND JUICE CENTRE

Return Requested:

To

Tamil Printed Book- For Private Circulation Only

CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL

2.2.3(4)North Street,
Bungalow Surandai-627859.

Tenkasi District
Tamil Nadu
Ph: 04633 290401
Mo: 91767 80001

